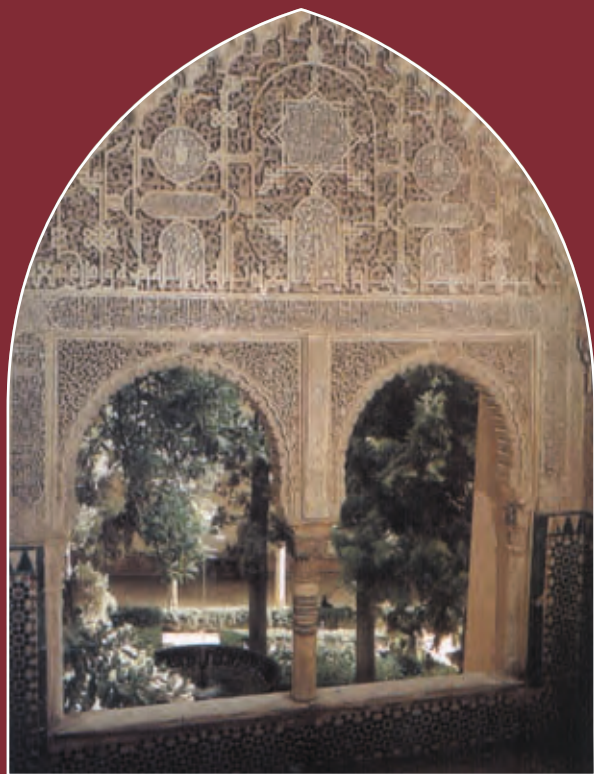

Az iszlámhoz vezető út

الطريق إلى الإسلام

Magyarországi Muszlimok Egyháza

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Az iszlámhoz vezető út

الطريق إلى الإسلام

Magyarországi Muszlimok Egyháza

MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA

DR. MOHAMMAD SULEIMAN AL-ASHQER:
„YOUR WAY TO ISLAAM”

című könyve alapján készítette:
Gál Tasnim

Lektorálta: Dr. Shubail Mohamed Eisa, Erb Zsófia, Sulok Zoltán,
Kondiné Anwar Klára, Abdul-Fattah Munif, Dr. Anwar Aimen

ISBN 978-963-87469-1-7

FELELŐS KIADÓ:
© MAGYARORSZÁGI MUSZLIMOK EGYHÁZA, 2007
MINDEN JOG FENNTARTVA

E-mail: mme@iszlamegyhaz.net
Telefon: +36 20 204 5852; +36 1 208 4040
Cím: 1116 Budapest, Sáfrány utca 43.

*„Ó emberek! Szolgáljátok Uratokat, Aki megteremtett benneteket és azokat, akik előttetek éltek, talán istenfélők lesztek.”
(Korán 2:21)*

Tartalomjegyzék

Előszó	9
Első rész – Az iszlámhoz vezető út	11
Bevezetés	11
Az iszlám a vallások pecsétje	13
Mi az iszlám	14
Hit Allahban	15
Hit az angyalokban	17
Hit a Mindenható Allah könyveiben	19
Hit a prófétákban	21
Mohamed Próféta (béke legyen vele)	23
Hit az Ítélet Napjában	26
Hit a sorsban	28
Az istenszolgálat	29
A hitvallás	30
A tisztálkodás	31
Az imádkozás	33
A zakát (adakozás)	38
A böjtölés	41
A zarándoklat	43
Tiltott dolgok (muharramát)	47
Az iszlám erkölcsi és illemszabályai	50
Ünnepek és különleges alkalmak	53
A muszlim nő	56
A muszlim férfi	59
Az iszlám	61
Miért? Kinek? Mikor?	61
A nagy utazás	63
Hogyan erősítsd iszlám hitedet?	65
Hívj másokat is a helyes útra!	66
Második rész – Muszlim lettem	69
Egy igaz történet arról, hogyan ragadott meg az iszlám egy keresztény prédikátort	71
Előszó	71
Kezdetek	72
Szalmán al-Fariszi, az igazságkereső	79
Egy isztanbuli utazás	84
Egy csepp boldogság	85

Hogyan lettem muszlim?	87
Utam az iszlámhoz	90
Egy tanárnő története	91
Függelékek	93
1. függelék – A rövid szúrák és a Tasahhud fonetikus átírása	95
Szúratul-Fátiha (1. a Megnyitó)	95
Szúratul-ikhlasz (112. Az őszinte hit)	96
Szúratul-Falak (113. A hajnalhasadás)	97
Szúratun-Nesz (114. Az emberek)	98
Szúratul-Káfirún (109. A hitetlenek)	99
Ájátul-Kurszi (2:255)	100
Tasahhud	101
2. függelék – Imák és fohászok	102
3. függelék – Állatáldozat	104
4. függelék – További könyvek az iszlámról	106

Előszó

Nem is olyan rég, még mi is tévelyegve kerestük az utat, ami Istenhez vezet. Van, aki előbb, van, aki kicsit később látta meg a fényt az Allahhoz (az Istenhez) vezető nehéz úton, de hála Allahnak, Aki megmutatta nekünk ezt az utat, és most már mi is büszkén elmondhatjuk magunkról, hogy muszlimok vagyunk!

Az iszlám vallással a legjobb dolgot nyertük el magunknak. Olyan mintha egy kincset birtokolnánk. De ennek a kincsnek, mint a többi kincsnek is, általában nagyon sok irigye és ellensége van. Hála Istennek, hogy mi elnyertük ezt a kincset, de nem elég megszerezni, hanem meg kell tartani és óvni azoktól, akik megpróbálnak minket letéríteni az igaz útról.

Vannak olyanok, akik szép szóval próbálják meg kicsalni tőlünk a kincsünket, és vannak olyanok, akik anyagi javakkal akarják megvásárolni, de mivel minden igyekezetük kárba vész, gúnyt űznek belőlünk és a vallásunkból is. Sok hamis dologgal vádolják meg az iszlámot, vagy valamilyen téves értelmezéssel próbálnak meg összezavarni bennünket. De nekünk állhatatosnak kell lennünk, és minden áron ragaszkodnunk kell féltve őrzött kincsünkhöz és óvnunk kell azt. Allah a Koránban azt mondja:

„És nem kapsz kérdéseket tőlük anélkül, hogy Mi fel ne tárnánk neked az igazságot és a legjobb magyarázatot.” (Korán 25:33)

Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket tesznek fel neked: Elhagynád apád és az őseid vallását és egy másikat követnél? Követnél egy olyan vallást, ami imákkal, böjtöléssel terhel meg és azzal, hogy adj a vagyonodból másoknak? Követnéd azt a vallást, amely megfoszt az alkoholtól, a szerencsejátékoktól, és más élvezetektől, vagyis az „élet örömeitől”?

Sok ember a szülei vallásának és hitének hagyományos követésében nő fel és abban találja magát. Felmerül a kérdés, hogy e vallások és hitek közül melyik az, amelyik az üdvösséghez (boldoguláshoz) vezet?

Néhányan közülünk, akik nem muszlimként nevelkedtünk, eltévedtünk az úton, miközben az igazságot kerestük. De hála Istennek, valamennyien állhatatosak voltunk és ráleltünk a helyes útra.

Hiszen kétségtelenül az iszlám – ahogy az Mohamed Prófétaának (béke legyen vele) kinyilatkoztatott – az egyetlen olyan vallás, ami

tiszta és mentes a babonáktól, a többistenhit és a pogányság minden fajtájától. Az iszlám a tiszta egyistenhit vallása. Minket is nap, mint nap megpróbálnak letéríteni az igaz útról, de mi állhatatosan óvjuk kincsünket és ragaszkodunk vallásunkhoz, hogy ez által elnyerjük a legnagyobb kincset, Allah elégedettségét és a Paradicsomot.

Amennyiben Te, Kedves Olvasó, még nem szántad el magad a nagy lépésre, mely megváltoztatja az életed, és még nem nyerted el a boldogságot, kérlek ne habozz sokáig, mert nem tudhatod mit hoz a holnap, lesz-e időd a változásra.

Remélhetőleg e kis könyvben megtalálod a kérdéseidre a választ.

És amennyiben Te, Kedves Olvasó, olyan szerencsés vagy, hogy muszlimnak mondhatod magad, Neked is Kedves Testvérem, ajánlom e könyv olvasását, hogy tudásodat felfrissítsd, illetve kiegészítsd.

Hála legyen Allahnak, hogy muszlimnak vallhatjuk magunkat!

Pécs, 2007. január 9.

Gál Tasnim

Első rész

Az iszlámhoz vezető út

Bevezetés

Dicsőség Allahnak, a Mindenhatónak, Aki megadta nekünk az iszlám hit megtiszteltetését és nyugalját, és béke legyen Mohamed Prófétaival (béke legyen velem), aki a sötétségből a fényre vezette az emberiséget.

Minden épeszű ember be tudja látni, hogy ez a világ valamilyen céllal jött létre. Nézz körül és vedd észre mindazt, ami körülötted van a földön: az érdekes tárgyakat, a színpompás növényeket, a milliónyi rovar, az állatokat, a csivitelő madarakat és a néma halakat... Nem veszed észre, hogy van egy pontos, az életüket irányító és vezető rendszer? Nézz fölfelé és vedd észre, ami fölötted a világűrben van: a ragyogó nap, az ezüstös hold, a bolygók, a sziporkázó csillagok, a bodros felhők és a szél stb. Hát nem helyesen és pontosan működik mindegyik és ad értékes szolgálatot életünknek a földön?

Gondolj magadra, az érzékszerveidre és tested sok-sok hatékony rendszerére, ahogy tökéletesen együttműködve végzik feladataikat, biztosítva az egészséges életet a számodra! Talán mindez a pusztá véletlen műve?

A véletlen nem alkothat ilyen hajszálpontosan működő, összefüggő rendszert. Vegyük azt a példát, hogy ha egy ládába összekeverve rakjuk bele az abécé betűit, majd véletlenszerűen belenyúlva kivesszük belőle a betűket – anélkül, hogy belenéznénk a dobozba –, és a kivételük sorrendjében egymás mellé rakjuk őket abból a célból, hogy szavak és mondatok álljanak össze, akkor előfordulhat, hogy sikerül véletlenszerűen néhány szót kiraknunk. Azonban erre a módszerre támaszkodva nem állhat össze egy teljes könyv, egy irodalmi remekmű, amelynek jól meghatározott üzenete, célja van, és a felépítése, stilisztikája is csodálatos. Lehetetlen, hogy ez megtörténjen.

A modern tudományos felfedezések mind azt bizonyítják, hogy a földi élőlények életfolyamata, a kémiai folyamatok, a bolygók és csillagok mozgása, és minden tevékenység a világegyetemben sajátos törvények szerint megy végbe, és nem csupán a vak véletlen műve. A tudomány úgyszintén felfedezte és bebizonyította, hogy lehetetlen,

hogy az élőlények – köztük az emberek és az állatok – a véletlen folytán jöjjenek létre, mivel olyan bonyolult felépítésűek, és olyan rendszereket foglalnak magukba, melyek sokkal pontosabbak és szervezettebbek, mint az emberiség által valaha is gyártott bármilyen gép. Senki sem merészelte mind a mai napig azt állítani, hogy létrehozott volna, vagy képes létrehozni akár még egy olyan egyszerű dolgot is, mint egy hajszál!

A Korán így szól azokról az emberekről, akik megkérdőjelezik a Teremtő személyét:

„Avagy a semmiből teremtődtek, vagy ők a teremtők? Vagy ők teremtettek az eget és a földet? Nem, nincs bizonyosságuk!” (Korán 52:35-36)

Ki teremtette tehát mindezeket a fantasztikus dolgokat? Ki hozta létre pontos rendszerüket? Ki felügyeli ezt a hatalmas és bonyolult világegyetemet?

A Teremtője és a Fenntartója mindezeknek a teremtményeknek kizárólag Egy. Ha egynél több lenne, úgy összeviaskodna, zűrzavar uralkodna a mennyekben és a földön! Ez az Egy pedig: Allah, az Egyetlen, igaz Isten.

Ezután igen logikus lépés, hogy megismerjük Teremtőnket és Gondoskodónkat, hálásak legyünk Neki, és az Ő bölcs és irgalmas vezetésének vessük alá magunkat és életünket.

A Teremtőnk értelemmel és szabadsággal áldott meg bennünket, hogy megértsük, és szabadon válasszuk az igaz utat.

Allah megmutatta az igaz utat küldöttei által, megerősítve őket Mohameddel (béke legyen vele), és a könyvei által, teljessé téve a Koránnal.

Két út van előttünk: az egyik a boldogsághoz vezet ebben az életben és a túlvilágon: ez az iszlám. A másik szenvedéshez és veszteséghez vezet ezen a világon, és örökkévaló büntetéshez a túlvilágon.

„Teremtettük az embert (a férfi és a nő) összevegyült magvából, hogy próbára tegyük őt. És hallást és látást adtunk neki. És az (egyenes) útra vezérelltük őt, legyen bár hálás vagy hitetlen.” (Korán 76:2-3)

A választás a kezünkben van. Mit fogunk választani?

Talán Allah az igaz útra fog vezetni bennünket!

Az iszlám a vallások pecsétje

Az emberiség történelme során a vallások, amelyek közül a legelső Ádámnak (béke legyen vele) nyilatkoztatott ki, lényegüket tekintve azonosak voltak. A megfigyelhető változások kizárólag a társadalmi törvényekre korlátozódtak, mivel az emberi közösségek folyamatosan fejlődtek. Ezek a változások azonban nem érintették a hit lényegét. Tehát mindazok a vallások, amelyek Ádám, az első emberi lény és egyben az első próféta, illetve Mohamed (béke legyen vele), az utolsó próféta (a Próféták Pecsétje) között lettek kinyilatkoztatva az emberiségnek, lényegükben ugyanazok: Az egyetlen igaz Istent kell imádni, és el kell vetni minden hamis isten imádatát.

Ezért nem helyes azt gondolni, hogy az iszlám kizárólag a Koránra korlátozódik, mivel magában foglal minden korábbi vallást is, amelyet a Mindenható Allah kinyilatkoztatott.

Természetesen, amikor ezekről a vallásokról beszélünk, akkor az eredeti, emberi beavatkozás nélküli és előtti formájukat értjük. Tehát azt is mondhatjuk, hogy a korábbi vallások kinyilatkoztatása idején követőik muszlimok voltak. Hiszen az iszlám, vagyis Allah igaz vallása abban az időben azokkal a kinyilatkoztatásokkal volt egyenlő.

Tehát az iszlám az a vallás, amely folyamatosan lett kinyilatkoztatva, Ádámtól Mohamed Prófétáig (béke legyen velük), az emberi történelem fejlődésével párhuzamosan, és az Áldott Koránban nyerte el végső, teljes formáját.

Mi az iszlám

Az iszlám arab szó, amelynek sok csodálatos jelentése van, olyanok, mint a béke, a biztonság, az alázatosság, az alávetettség, a behódolás és az engedelmesség. A béke jelentése, hogy az ember Allah útmutatása által békében él önmagával és környezetével. Az alázatosság pedig Allah parancsai iránti alázatot és engedelmességet jelent.

Az iszlám 3 legfőbb területe: a kimondás, a hit, és a tett. Ezek mindegyike nagyon fontos és egy egységet alkotnak.

- A kimondás: a tanúságtétel, azaz nincs más isten csak Allah, és Mohamed az Ő prófétája.
- A hit: hinni Allahban, az angyalokban, a szent könyvekben, a prófétákban, az utolsó napban és a sorsban.
- A tettek (cselekedetek): a napi 5 ima, a zakát megfizetése, a Ramadán havi böjt, a zarándoklat. Ezek az iszlám pillérei és ezen kívül vannak előírások, amelyek kiegészítik ezeket. Allah Küldötte (béke legyen vele) azt mondta: „A muszlim az, akinek a nyelvétől és a kezétől biztonságban vannak az emberek, és a hívő az, aki mellet (az emberek) biztonságban érzik magukat és vagyonukat.” (an-Naszái)

Az iszlám kinyilatkoztatásával Isten lezárta a korábbi kinyilatkoztatások sorát és tökéletessé tette a vallást az emberek számára. Az iszlámnak ugyanakkor lényegében ugyanaz az üzenete és útmutatása, mint amit Isten az összes többi prófétának kinyilatkoztatott, akik szintén az Isten akaratának való átadást, azaz az iszlámot hirdették.

Fontos még hangsúlyozni, hogy a „mohamedánizmus” vagy a „mohamedán” elnevezés, amely Európában az iszlámra és a muszlimokra használatos, teljesen hamis, helytelen és félrevezető. Hiszen a muszlimok nem imádják Mohamedet, sem más teremtettest lényt. Hitünk szerint csak Allahot illeti az imádat.

Hit Allahban

Hisszük abban, hogy egyetlen Isten létezik, Ő Allah,¹ a mi Urunk, és Ura mindennek.

Az Allahban való hit az iszlám vallás alaptétele, hiszen Allah egyedüliségében és mindenhatóságában kell hinni, és el kell ismerni azt a tényt, hogy egyedül Isten az, Akit áhítatosan imádni és szolgálni kell, és csak Őhöz fordulunk segítségért és bűnbocsánatért, mindenféle közbenjáró vagy közvetítő nélkül.

Allah a teremője mindennek, Rajta kívül minden más teremtmény szolgálója csak Urának, akik semmiben sem osztoznak Allahhal. Még az angyalok, a próféták és a küldöttek is csupán teremtetett szolgák, alávetve magukat Allahnak. Közülük való Jézus és Mohamed: istenségeknek nyoma sincs bennük.

Allah az Élő, az Önmagában Létező, az Örökkévaló, az Első, kezdet nélkül, és az Utolsó, vég nélkül. Ő mindent hall és mindent lát. Ő a Legkönyörületesebb, a Legirgalmasabb, a Mindenek felett Uralkodó. Neki vannak a legszebb nevei és a legcsodálatosabb jelzői. Ezekkel a nevekkal és tulajdonságokkal illetjük Allahot, dicsőítjük, magasztaljuk Őt, és foháskodunk Hozzá.

„Allahot illetik a legszebb nevek. Foháskodjatok Hozzá ezekkel, és hagyjátok azokat, akik istentagadást követnek el az Ő neveivel. Megkapják majdan a fizetségüket azért, amit tettek” (Korán 7:180)

Tehát Allahot illeti minden teljes tulajdonság, és mentesül minden hiánytól. Elismerünk minden nevet és tulajdonságot, amit Allah magáról mondott a Koránban, és amit Mohamed (béke legyen vele) tanított az embereknek, anélkül, hogy azoknak jelentését vagy hangzását elferdítenénk, félremagyaráznánk, megtagadnánk akár néhányat is, vagy mibenlétüket tudakolnánk, vagy a teremtmények tulajdonsága-ihoz hasonlítanánk.

1. Allah: arab szó, amelynek jelentése: az egyetlen Isten. A szó származása az AL-ILÁH (az Isten) összetételből vezethető le. A legrégebbi sémita írásokban az istent az IL vagy ÉL szó jelentette. Héber nyelven a Teremtőt Elohnak (tbsz. Elohimnak) nevezik, míg Jézus nyelvén az Alaha szó jelentette Istent. Az Allah szó Isten helyes arab elnevezése, mert ez az egyetlen kifejezés, amelynek nincs többes száma és neme.

Ő teremtett minket a semmiből, és a legjobb alakot adta nekünk. Minden kegyet és adományt Ő adott nekünk. Ennél fogva nem szabad imádni másokat vagy engedelmeskedni (alázatosan leborulni) bárki másnak Rajta kívül, legyen az egy Allahhoz közel álló angyal, vagy egy küldött próféta!

Aki bárki másnak kínál fel áldozatot, vagy Allahon kívül máshoz fordul imájával az istenszolgálatban, bárki más előtt meghajlik, vagy leborul, az hitetlen és nem muszlim, még ha ő ennek ellenkezőjét állítja is magáról. Allah azt mondja:

„Mondd: bizony az imádkozásom, az áldozásom (áldozati állatom), az életem és a halálom, mind Allahot illetik meg, a Teremtmények Urát. Nincs társa Neki. Ennek (megvallására) lettem felszólítva és én vagyok az első azok között, akik alávetik magukat (Allah akaratának).” (Korán 6:162-163)

Az iszlám az egyistenhit vallása: tagadja a mágushitűek dualizmusát és a keresztények szentháromságát. Az iszlámban Allah Egy és Egyetlen. Senki sem osztozik vele az uralmában és parancsaiban. Neki vannak a legszebb nevei és legcsodálatosabb jelzői.

„Mondd: Ő az Egyetlen Isten. Az Örökkévaló Isten. Nem nemzett és nem nemzetett. És senki sem fogható Hozzá.” (Korán 112:1-4)

Hit az angyalokban

Allahnak angyalai vannak, léteznek, fényből teremtette őket, nem szegik meg Allah parancsait, és akaratától semennyire sem térhetnek el. Éjjel- nappal Allah parancsait teljesítik, szüntelenül csak Őt imádják és dicsőítik, engedelmeskednek Neki és végrehajtják a feladatukat, amit Allah rótt rájuk. Tehát ők Allah megbecsült szolgálói, amiért nekünk tisztelnünk kell őket, és tiszteletteljesen kell beszélnünk róluk. A tiszteletet azonban nem szabad összekeverni az imádatlal. Az angyalokat tehát nem imádjuk, és nem is tekintjük őket Allah fiainak vagy lányainak sem.

Azt, hogy hányan vannak pontosan, nem tudjuk, de vannak, akiket név szerint ismerünk, mert Allah név szerint említette őket a Koránban. Allah különböző feladatokkal látta el az angyalokat, és erőt adott nekik ahhoz, hogy feladataikat elvégezzék. Gábiel, az angyalok hírnöke, Allah kinyilatkoztatásait hozta le a prófétákhoz; Mihályra bízta Allah az esőt; Hárút és Márút a kísértés angyalai; Munkár és Nekír a sírban kérdezik ki az embereket Urukrol, vallásukról, prófétájukról. Ísrafil fogja megfűjni a harsonát, amikor eljön az Ítélet Napja, illetve a feltámadáskor. Radwán a Paradicsom őrzője; Málík pedig a túlvilági tűz (Pokol) őrzője.

Az angyalok természetüknél fogva nem hasonlítanak az emberekre. Nincsenek vágyaik, nincs szabad akaratuk, nem hibáznak, nincsenek bűneik, nem kell elszámolniuk tetteikkel, nincs szükségük ételre, italra vagy alvásra, nincs nemük, nem házasodnak és nem is szaporodnak. Allah fényből teremtette őket még Ádám (béke legyen vele) megteremtése előtt. Az angyaloknak szárnyaik vannak, melyek száma különböző lehet.

„Dicsőség Allahnak, az egek és a föld teremtményének, Aki az angyalokat szárnyakkal – kettővel, hárommal, négygyel – rendelkező küldötteké tette. Hozzátesz a teremtményhez, amit akar. Allah mindennek fölött hatalmas.” (Korán 35:1)

Az angyalok jó szándékú, nem anyagi természetű lények, s mivel Allah fényből teremtette őket, számunkra láthatatlanok. Megvan azonban az a képességük, hogy különböző alakot öltve láthatóvá válnak, ha Allah azt parancsolja nekik.

„És emlékezz meg az Írásban Máriáról! (Emlékezz arra), amikor visszavonult a hozzátartozóitól egy keleti helyre! És elfüggönyözte magát tőlük. És elküldtük hozzá a Lelkünket², s az tökéletes ember képében mutatkozott meg előtte.”³ (Korán 19:16-17).

Az iszlám szerint nincsenek bukott angyalok. A sátán nem angyal volt, hanem dzsinn. A dzsinnekbe vetett hit a rejtett dolgokban való hit része, és egyetlen muszlim hite sem lehet teljes, amíg el nem fogadja és szilárdan nem hisz e dolgok létezésében. Allah azt mondta:

„A dzsinneket és az embereket nem teremtettem másért, mint-hogy Engem szolgáljanak.” (Korán 51:56)

„És amikor azt mondtuk az angyaloknak, boruljanak le Ádám előtt, hát leborultak, kivéve Iblísz (a sátán), aki dzsinn volt, és nem engedelmeskedett Ura parancsának.” (Korán 18:50)

-
2. A 'Lélek' itt Gábiel angyalra vonatkozik, amely egy Allah által teremtett lélek.
 3. Ez a Korán-idézet azt írja le, amikor Gábiel angyal megjelent Máriának, és közölte vele, hogy Isten úgy döntött, hogy Mária fiúgyermeket fog szülni.

Hit a Mindenható Allah könyveiben

A muszlimok hisznek azokban a könyvekben, amelyeket Allah a prófétáinak küldött, útmutatásként teremtményei számára, hogy ezek segítségével ériék el az evilági és a túlvilági boldogulásukat. Allah minden küldöttének adott (kinyilatkoztatott) könyvet, hogy azon keresztül hirdessék az Allahtól származó vallást az embereknek. Ezek közül név szerint ismerjük: Ábrahám (béke legyen vele) lapjait, Mózes (béke legyen vele) Tóráját, Dávid (béke legyen vele) Zsoltárait, Jézus (béke legyen vele) Evangéliumát és Mohamed Prófétaának (béke legyen vele) leküldött Könyvet (a Koránt).

A Mindenható Allah utolsó könyvével, azaz a Dicsőséges Koránnal hatályon kívül helyezte az összes Korán előtti kinyilatkoztatást.

„Leküldtük hozzád az Írást (a Koránt) az Igazsággal, hogy bizonyítsa azt, ami az Írásból előtte volt, és ítélkezzen azok fölött.” (Korán 5:48).

A Korán előtt kinyilatkoztatott könyvek eredeti (azaz kinyilatkoztatott) formája már jóval a Korán kinyilatkoztatása előtt megváltozott, elveszett, vagy bizonyos részeit szándékosan kitörölték.

„Akadnak közöttük (az Írás birtokosai között) olyanok, akik elferdítik nyelvükkel az Írás szövegét, hogy azt az Írás részének véljék; (a valóságban) azonban nem az Írás része. Azt mondják, hogy az Allahtól származik, ám az nem származik Allahtól. (Ezzel) hazugságot mondanak Allahhal szemben és ők (ezt) tudják.” (Korán 3:78)

A Korán előtti könyvek mindig bizonyos néphez, bizonyos időre szóltak és ezért egy új, teljes és végső üzenetre volt szükség, amely az egész emberiséghez szól és örökérvényű. Ez a Koránnal teljesült be. Allah azt mondja:

„Akik követik a küldöttet, az írástudatlan prófétát, akit megtalálnak maguknál írással (hírül adva) a Tórában és az Evangéliumban – aki megparancsolja nekik, ami helyénvaló, és megtiltja nekik, ami elvetendő, aki megengedi nekik a jó dolgok (élvezetét) és tilalmasnak nyilvánítja nekik a tisztátalan dolgok (élvezetét), és aki leveszi róluk a súlyos terhet és a bilincseket, amelyek rajtuk voltak. Akik tehát hisznek benne, támogatják és segítik őt, és követik a fényt, ami leküldetett vele – azok boldogulnak.” (Korán 7:157)

Fontos még megemlíteni azt, hogy természetesen minden könyv és tekercs lényege (tehát a hitre vonatkozó üzenete) azonos: nincs más isten az Egyetlen Igaz Istenen kívül, és hogy minden kinyilatkoztatás eredeti példánya a Magasságos Allah szavát tartalmazza, igazsággal, fényességgel, és útmutatással. Ami e könyvekben ezzel ellentétes, az az emberek műve: az igazság elferdítése.

A Korán tehát nem más, mint az előtte kinyilatkoztatott könyvek igazságának megerősítése és annak védelme. A Korán a többi könyv mértéke, általa állapíthatjuk meg azok hitelességét.

„Ti, az Írás birtokosai! Eljött immár hozzátok a Mi Küldöttünk, elmagyaráz nektek sok mindent abból, amit elrejtettetek az Írásból” (Korán 5:15)

A Korán bizonyítja, hogy az előző könyveket Allah küldte és azt, hogy azok megváltoztak. A Korán az egész emberiség számára kinyilatkoztatott könyv, amely kizárólag Allah szavát tartalmazza. A megelőző kinyilatkoztatásokkal ellentétben Allah megővta a Koránt a hamisítástól, és erre a mai napig maga a Korán szolgál bizonyítékként, hiszen a kinyilatkoztatása óta egyetlen betű sem változott benne.

„Mi bizony leküldtük az Írást és biztosan meg fogjuk őrizni azt (a hamisítástól).” (Korán 15:9)

A Korán az egyetlen isteni Írás az emberiség történetében, amely teljes és eredeti formájában fennmaradt a legcsekélyebb változás nélkül.

Hit a prófétákban

Allah prófétákat és küldötteket választott ki, hogy kinyilatkoztatást adjon nekik, és elrendelte számukra, hogy hirdessék és magyarázzák meg azokat az embereknek.

A muszlimok hisznek az összes prófétában, akiket Allah név szerint említett a Koránban, valamint hisznek abban is, hogy Allah más prófétákat is küldött rajtuk kívül. A próféták számát csakis Allah tudja, a Korán név szerint 25-öt említ.

„Mondjátok: „Hiszünk Allahban és abban, ami kinyilatkoztatás gyanánt leküldetett hozzánk és Ábrahámhoz, Izmaélhez, Izsákhhoz, Jákobhoz és Izrael törzseihez és hiszünk abban, amit Mózes, Jézus és a próféták kaptak az Uruktól. Nem teszünk különbséget egyikük javára sem közülük. Mi Allahnak vetjük alá magunkat.” (Korán 2:136)

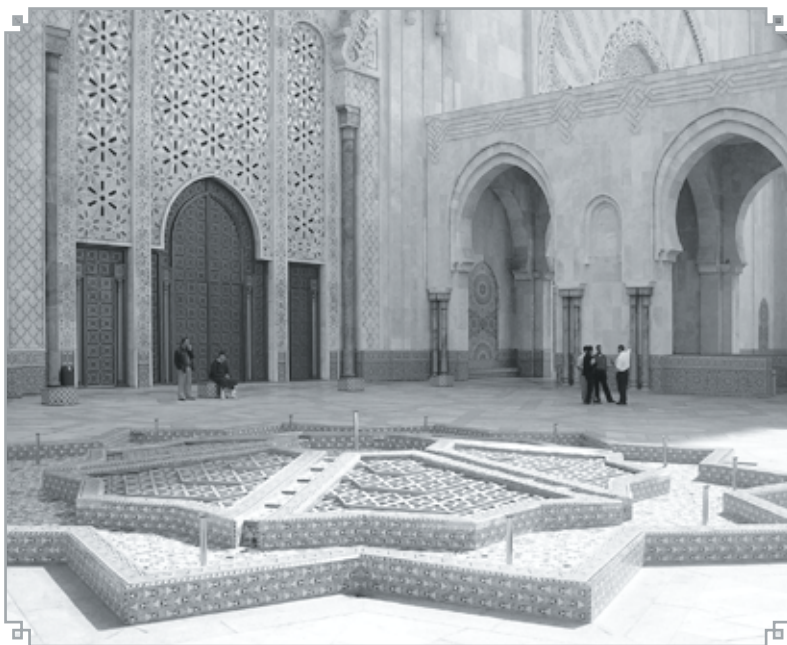
Tehát az iszlámhoz való visszatérés nem azt jelenti, hogy ne higgyünk Mózesben (béke legyen vele), Jézusban (béke legyen vele) vagy bármelyik másik prófétában, inkább megtanít arra, hogy hogyan higgyünk bennük.

Hiszünk abban, hogy minden próféta teljes mértékben teljesítette küldetését és azt teljes és világos magyarázattal adta át. Nem rejtettek el semmit a küldetésből, s nem változtattak meg semmit benne. Saját maguktól egy betűt sem tettek a küldetésükbe, s nem is vettek el belőle.

A próféták a legjobb és a legteljesebb erkölcsű és tudású emberek voltak. Azért küldte őket Allah, hogy segítsenek az embereknek megtalálni a helyes utat, amit követve életük elnyeri valódi értelmét. Az élet valódi értelme pedig az, hogy Isten parancsait követve Istent imádjuk. A próféták tehát Allah közvetlen szolgálatára hívták az embereket, és életükkel mutattak példát nekik. Allah a Prófétaín és a könyvein keresztül tájékoztatja az embereket kötelességeikről és a tiltott dolgokról, valamint általuk hívja fel az emberek figyelmét arra, hogy felelősek a tetteikért, amelyekkel egyszer majd el kell számolniuk Allah előtt, Aki tetteik alapján ítélkezni fog felettük. A Mindenható Allah minden embernek megadta a lehetőséget, hogy tudomást szerezzen az Ő Üzenetéről, és hogy hívó legyen.

*„És elküldtünk hajdan minden közösséghez egy küldöttet, hogy hirdesse: 'Szolgáljátok Allahot és kerüljétek el at-tagútot!'”⁴
(Korán 16:36)*

A küldöttek közül öt van, akiket szilárd küldötteknek hívunk, mivel sok nehézséget viseltek el, türelmesek és állhatatosak voltak a megpróbáltatásban és népük részéről nagyon sok bántalmazásnak voltak kitéve. Ők Mohamed, Ibrahim (Ábrahám), Músza (Mózes), Nóh (Noé) és Isza (Jézus) – béke legyen velük.

4. A tagút az, akit vagy amit Allah helyett imádnak, szeretnek vagy követnek.

Mohamed Próféta (béke legyen vele)

Allah különböző korokban, minden nemzethez és törzshöz prófétákat küldött.

*„Nem volt olyan közösség, amelyben ne lett volna intő (küldött).”
(Korán 35:24).*

Mindegyik próféta – ahogy már korábban említettük – azzal az üzenettel jött, hogy az Egyetlen Istent kell imádni. Amikor az emberek elfelejtették, vagy megváltoztatták a próféták tanításait, Allah újabb prófétákat küldött, hogy tudassa akaratát az emberekkel. Ezért van az, hogy mindegyik próféta küldetése csak addig érvényes, amíg Allah nem küld helyette újat.

A próféták hosszú sorában Mohamed Próféta (béke legyen vele) az utolsó, vele jött Isten üzenetének átfogó, teljes és végső formája. Utána egyetlen próféta sem fog jönni e világ végzetéig. Aki megtagadja Mohamed Próféta (béke legyen vele) küldetését, az a többi próféta küldetését is megtagadja, így Mózesét (béke legyen vele), és Jézusét (béke legyen vele) is. Tehát annak, aki a keresztények és a zsidók közül a Paradicsomba akar menni, és az Isten, a Teremtő elégedettségét el akarja nyerni, az iszlám utolsó küldöttét, Mohamed Prófétát (béke legyen vele) kell követnie, hogy igazi követője legyen Mózesnek és Jézusnak (béke legyen velük). Hiszen mindegyikük az egyetlen igaz Isten imádatára hívta az embereket.

Mohamed Próféta (béke legyen vele) feladata az volt, hogy az előző prófétákat igazolja, és kijavítsa azt, amit tanításaikban az emberek meghamisítottak.

„És csupán azért küldtük le hozzád az Írást, hogy megmagyarázd nekik azt, amiben egyenetlenség támadt közöttük, és útmutatás és könyörület gyanánt a hívő népnek.” (Korán 16:64)

A muszlimok minden próféta küldetésében hisznek, valamint hisznek abban is, hogy az ő küldetésük bizonyos időre, helyre és népre korlátozódott. A muszlimok továbbá hisznek abban, hogy Mohamed Próféta (béke legyen vele) küldetése minden emberhez és minden időre szól.

A Korán szerint Jézus (béke legyen vele) Izrael népéhez küldetett, hogy megerősítse a Mózesnek (béke legyen vele) kinyilatkoztatott

Tóra isteni Üzenetét, valamint hogy örömhírt hozzon az embereknek egy utána következő, végső hírvivőről. Allah a Koránban azt mondja:

„És emlékezz arra, amikor Jézus, Mária fia, azt mondta: Izrael fiai! Allah küldött engem hozzátok, bizonyságául annak, ami a Tórából előttem volt, és hogy örömhírt hozzak egy küldöttről, aki én utánam jön el, s akinek Ahmed (Mohamed) a neve.” (Korán, 61:6).

Isten utolsó prófétája, Mohamed Próféta (béke legyen vele), 570-ben (az ún. az elefánt évében) egy hétfői napon született Arábiában, Mekka városában. Mohamed Próféta (béke legyen vele) teljes neve Mohamed Ibn 'Abd Allah Ibn Abdulmuttalib volt. Árvaként nőtt fel és Ábrahám (béke legyen vele) vallását követte. Soha nem borult le egy bálvány előtt sem és egy porszemnyi tiszteletet sem tanúsított irántuk. Népe már küldetése előtt is igazmondó és megbízható embernek ismerte. Közepes testalkatú, szép arcú, jó erkölcsű és szégyenlős ember volt.

Amikor negyven éves lett, Mekkában a Hirá nevű barlangban (ahol rendszeresen elmélkedett) eljött hozzá Allah küldötte, Gábiel angyal a Kinyilatkoztatással.

„Olvass Urad nevében, aki teremtett! Vérrögből teremtette az embert. Olvass! A te Urad a legnagyobb lélekűbb, az író tollal tanított, megtanította az embert arra, amit nem tudott.” (Korán 96:1-5)

A Próféta (béke legyen vele) Allah parancsára, a Kinyilatkoztatás hirdetését Mekkában kezdte. Eleinte kevés ember hitt neki a gazdagok, a nemesek, a gyengék és a rabszolgák közül. A muszlimokat hitük miatt bántalmazták, sokakat megkínóztak, és megöltek. Küldetésének 13. évében népe állandó bántalmazásai és üldözése miatt követőivel Medinába vándorolt (hidzsra), amely menedék lett minden muszlimnak. Medinában megerősödött az iszlám vallás és egyre több ember lett muszlim. Nyolc évvel a hidzsra után Mohamed Próféta (béke legyen vele) és társai békésen győzelmet arattak Mekka felett, és a hidzsra utáni tizedik évben teljesítették a zarándoklatot. Ekkor jött le a következő Korán-idézet:

„Ezen a napon kiteljesítettem nektek a vallásotokat, teljessé tettem számotokra a kegyelmemet és kiválasztottam nektek vallásul az iszlámot.” (Korán 5:3)

Allah tehát vele tette tökéletessé a vallását, és miután a teljes Korán kinyilatkoztatott, a Próféta (béke legyen vele) 63 éves korában meghalt Medinában, de a vallás, amit Isten neki kinyilatkoztatott, az Ítélet Napjáig megmarad. A Próféta (béke legyen vele) halála után társai és követői vitték tovább az iszlám üzenetét.

A Korán úgy említi Mohamed Próféta (béke legyen vele), mint Isten utolsó prófétáját. Ez azt jelenti, hogy Isten, Mohamed Próféta (béke legyen vele) küldetése után, csak az iszlám vallásban való hitet fogadja el az emberektől.

Mint az összes prófétának, Mohamed Próféta (béke legyen vele) is az volt a küldetése, hogy az Egyetlen Igaz Isten imádatára hívja az embereket. A Mohamed Próféta (béke legyen vele) által közvetített kinyilatkoztatást a Próféta (béke legyen vele) társai memorizálták, majd még a Próféta (béke legyen vele) életében pálmalevelekre, bőrre stb. jegyezték le. A mai Korán tehát ugyanaz, mint ami Mohamed Próféta (béke legyen vele) Allah kinyilatkoztatott, mert amióta lejegyezték, egyetlen betű sem változott meg benne, s megőrzését maga Isten garantálta.

Hit az Ítélet Napjában

A muszlimok hisznek abban, hogy az evilági élet után van egy másik élet. Egyszer ennek a világnak vége lesz, és amikor elérkezik ennek az ideje, Allah megparancsolja egy angyalnak (Iszrafilnek), hogy fújja meg kétszer a Harsonát. Az első harsonahang hallatára az összes teremtmény az egész emberiséggel együtt meghal, és a második harsonahang hallatára az összes valaha élt lélek feltámad, felkel a sírjából, hogy Allah elé járuljon és elszámoljon cselekedetivel. Ez lesz az Ítélet Napjának kezdete, amelyről csak Allah tudja, hogy mikor következik be. Allah mindenki előtt – az angyalokat, a prófétákat és a küldötteket is beleértve – elrejtette, és semmilyen módon nem lehet megtudni azt, hogy az evilágnak mennyi ideje van még hátra. Meglepetésszerűen fog bekövetkezni az Ítélet Napja, miközben minden ember a saját dolgával lesz elfoglalva. Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Bekövetkezik az Óra, amikor (az ember) a szájáig emeli az ennivalóját, és még meg sem kóstolja.” (al-Bukhári). Az Ítélet Nap előtt viszont vannak kis és nagy jelek, amelyek rámutatnak az Óra bekövetkezésének közeledésére.

Az iszlám azt tanítja, hogy a tetteinkért való felelősség terhét senki sem vállalhatja át a másiktól, azaz mindenki (legyen nő, vagy férfi) csakis a saját tetteiért felelős. A tetteinkért való elszámolásra pedig az Ítélet Napján kerül sor. Azok, akik hittek (Allahban), elfogadták (az igaz) küldötteket és (Allah parancsai szerint) jótetteket cselekedtek, Allah engedelmével a Paradicsomba juttatnak, és örökké ott időznek.

„...azok, aki hisznek Allahban és a Végső Napban, és jókat cselekszenek, megvan a fizetségük Uruknál, és nem fognak bánkódni.” (Korán 2:62)

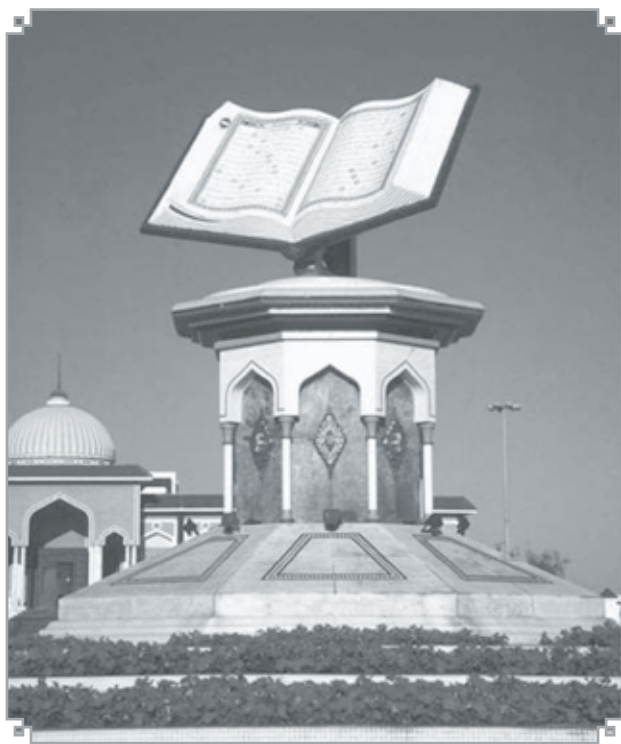
A Túlvilág, ami a halál után vár, új, valóságos és örökkévaló élet lesz.

„Az evilági élet csak játék és mulatozás. A túlvilági lakhely, az örök élet. Bárcsak tudnák!” (Korán 29:64)

Azok azonban, akik elutasították a küldötteket, és nem engedelmeskedtek Allah parancsainak, rossz tetteket cselekedtek, és a romlást terjesztették a földön a Pokolba kerülnek majd, és örökké ott maradnak. A Tüzes Pokolban állandó, és örökkévaló büntetésben lesz részük.

„És azok, akik (a törvények szabta) határokat áthágták, és többre becsülték az evilági életet, azoknak a Lángoló (Pokol) lesz a lakóhelye. Ám akik félték Uruk méltóságát és az alantas vágyaktól visszatartották magukat, azoknak a Paradicsom lesz a lakóhelye.” (Korán 79:37-41)

Ó Allah! Vezess minket a Paradicsomba, és Tőled kérünk menedéket a Pokol tüzétől! Ámen!

Hit a sorsban

A muszlimok hisznek abban, hogy nem történhet semmi a világ-egyetemben (legyen az, jó vagy rossz) a Magasztos Allah tudomása nélkül, hiszen minden az Ő akaratával történik. Amit Ő akar, az megtörténik, amit nem akar, az nem történhet meg. Allah teremtett minket, ezért az Ő kezében van az útmutatás és a tévútra vezetés. Ő leírta a teremtmények sorsát egy könyvbe ötvenezer évvel azelőtt, hogy megteremtette volna az egeket és a földet.

Hiszünk abban, hogy az Isten Mindenható, és Neki van alárendelve az egész Általa teremtett világ; ugyanakkor azt valljuk, hogy Isten szabad akaratot adott az embernek, választási- és cselekvőképességgel áldotta meg, és ezért az Isten teljesen igazságosan teszi morálisan felelőssé őt azért, amit életében tesz. Az iszlám azt tanítja, hogy a tettekért való felelősség terhét senki sem vállalhatja át a másiktól.

Az istenszolgálat

Az istenszolgálat az iszlámban összetett fogalom, amely magába foglalja a hívő mindazon rejtett és nyilvános mondásait és cselekedeteit, amelyeket Isten szeret, és amelyet Őerte tesz. Istent imádni annyi, mint Őt megismerni és szeretni, a haragjától tartani és a jutalmában reménykedni, valamint az élet minden kérdésében az Ő útmutatása szerint élni. Elkerülni a gonoszságot, a zsarnokságot; a kegyelmet és az igazságot gyakorolni. Az ilyen módon leélt élet minden mozzanata, az alvás, az ébrenlét, az evés, az ivás, az istenimádat részévé válik. Nagyon ösztönző lehet az, amikor valaki rájön arra, hogy Isten minden tevékenységét istenszolgálatnak, imádatnak veszi. Ez ösztönzi az egyént arra, hogy cselekedeteiben csakis az Isten tetszését keresse és mindent a lehető legjobban tegyen akkor is, ha figyelik, és akkor is, ha egyedül van. Hiszen mindig jelen van az állandó „felettes”, Aki mindent tud, és mindent lát, azaz az Isten, Allah.

„Mondd: bizony az imádkozásom, az áldozásom (áldozati állatom), az életem és a halálom, mind Allahot illetik meg, a Teremtmények Urát. Nincs társa Neki. Ennek (megvallására) lettem felszólítva és én vagyok az első azok között, akik alávetik magukat (Allah akaratának).” (Korán 6:162-163)

Mivel az iszlám vallás egyben életmódot is jelent, ezért megkívánja, hogy követői életüket minden vonatkozásban az iszlám tanításai szerint éljék. Az iszlám fontosnak tartja, hogy Isten tanításai áthassák a hívők szívét és megjelenjenek a muszlimok mindennapi viselkedésében és cselekedeteiben. Az iszlám pilléreinek teljesítése az istenimádat elengedhetetlen része, ezek pedig a következők:

1. Annak tanúsítása, hogy nincs más isten, csak Allah, és hogy Mohamed az Ő küldötte.
2. Az imádkozás elvégzése.
3. A zakát megfizetése.
4. Ramadán hónap böjtölése.
5. Zarándoklat a Házhoz (a Mekkai Szentélyhez), ha képes rá vagy módjában áll az utat megtenni.

Tehát az iszlám vallás, amely Allahtól küldetett le Mohamed Prófétahoz (béke legyen vele), bizonyos pillérekre, és az ezeket kiegészítő engedelmességekre épül. Minden, amit a Küldött (béke legyen vele) megparancsolt vagy megtiltott, szintén az iszlámhoz tartozik.

A hitvallás

A hitvallás (as-sahada) a muszlimok erős hitét és bizonyosságát fejezi ki Allah létezésében és abban, hogy egyedülállóságában kizárólag Őt illeti az imádat és az engedelmesség.

Hisszük továbbá abban, hogy Mohamed (béke legyen vele) Allah küldötte, és abban is, hogy a könyve, a Korán, Allah szava. A hitvallás az jelenti, hogy szívből és lélekből jövő hittel elmondjuk a következőket:

„Asshadu alla iláha illá Allah wa asshadu anna Mohammadan raszúl Allah” (Tanúsítom, hogy nincs más isten csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő küldötte.)

Egyes tudósok szerint, ha valaki muszlim szeretne lenni és korábban olyan dolgokban illetve vallásban hitt, amelynek egyes tételei ellenkeznek az iszlámmal, akkor a hitvallás kinyilvánítása után nyilvánítsa ki ezeknek a téves tételeknek a megtagadását is. Például, ha valaki keresztény volt és muszlim szeretne lenni, a fent említett tanúságtételt egészítse ki a következőkkel: „Tanúsítom, hogy Jézus, Mária fia és Allah szava.” Ezzel is kifejezi, hogy Jézus nem Isten, és nem Isten fia.

Tehát azért, hogy valaki muszlim legyen, három dolognak kell megvalósulnia:

1. Higgyen abban, hogy Allah az Egyetlen Isten, nincs Neki társa és Rajta kívül senki nem méltó az imádatra.
2. Engedelmességgel kövesse Allahot, és annak megfelelően éljen, amit Mohamed Próféta (béke legyen vele) hozott úgy, hogy hisz tanításaiban, és engedelmeskedik az azokban foglalt parancsoknak, és abbahagyja azokat a dolgokat, amelyeket megtiltott. Allah azt mondta:

„Amit a Küldött ad nektek, azt vegyétek el. Amitől pedig eltilt beneteket, attól tartózkodjatok!” (Korán 59:7)

3. Tisztítsa meg a szívét a társítás minden fajtájától, és azzal válik muszlimmá, hogy kimondja a tanúságtételt és az iszlám többi pillérét is gyakorolja.

A tisztálkodás

Az iszlám nagy jelentőséget tulajdonít a testi és a lelki tisztaságnak.

„Allah szereti azokat, akik készek a megbánásra és szereti azokat, akik megtisztulnak.” (Korán, 2:222)

A tisztaság nemcsak a mindennapi élet elengedhetetlenül fontos része, hanem a muszlimnak tisztának kell lennie, amikor az imáját végzi, máskülönben az imája érvénytelen lesz. A tisztaság nemcsak a test tisztaságát jelenti, hanem a hely tisztaságát is, ahol imádkozik, és a ruha tisztaságát, amelyet az ima során visel.

Mit jelent a tisztaság? A muszlim ember testén vagy a ruháján, illetve az imádkozás helyén ne legyen olyan dolog, ami érvényteleníti a tisztaság fogalmát az iszlámon belül. Ilyen dolognak számít pl. a vér (kivéve seb vérzése), vizelet, széklet, hányadék, kutya nyála.

A tisztálkodásnak (mosakodásnak) két fajtája van: a wudu (részleges mosakodás), és a guszl (teljes mosakodás, vagy fürdés a haj mosását is beleértve).

A mosakodás (wudu)

A wudut imádkozás előtt végezzük, amennyiben szükséges.

A wudu jelentése: részleges, tiszta vízzel (mint a folyóvíz, a tenger, a tó, az eső, a jégeső vize, a hó) való mosakodás, ami érinti a kezet, a kart, az arcot, a fejet és a lábakat.

A mosakodás az imádkozás kulcsa, nélküle érvénytelen az ima.

„Ti hívők! Ha az imádkozáshoz álltok föl, akkor mossátok meg (előtte) az orcátokat és a kezeteket könyékig, és simítsátok végig a fejeteket és a lábatokat bokáig (mossátok meg)!” (Korán 5:6)

A mosakodást az alábbi módon és sorrendben kell elvégezni:

1. A szándék, hogy a mosakodás célja az imádkozás és a megtisztulás. (Ez belső elhatározás, **nem mondjuk ki**).
2. Mondani: Bismillah.
3. A kezeket megmosni csuklóiig (háromszor).
4. Kiöblíteni a szájüreget vízzel (háromszor)
5. Az orrüreget kiöblíteni, úgy, hogy vizet szívunk bele, majd kifújuk (háromszor).

6. Megmosni az egész arcot, lehetőleg két kézzel, a homloktól lefelé az állig és fültől fülig (háromszor).
7. A jobb kart könyékig megmosni (háromszor), majd ugyanúgy a bal kart (háromszor).
8. A haját áttörölni nedves kézzel, és a mutatóujjal a fül belsejét, a hüvelykujjal a fül mögötti területet és a fül külső részét. Ezt egyszer elég elvégezni.
9. Megmosni a két lábat bokáig, a jobb lábfejjel kezdve (háromszor).
10. A mosakodáskor folyamatosan, egymás után kell megmosni az egyes testrészeket, és nem szabad sokáig várni két testrész megmosása között.

Ezzel teljes a mosakodás, és aki elvégezte, az készen áll az imádkozásra. A mosakodás végén ajánlott azt mondani: Tanúsítom, hogy nincs más isten Allahon kívül, Ő az Egyetlen, nincs Neki társa, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgája és küldötte.

- Az érvényes mosakodással az ember akármennyi imát végezhet addig, amíg érvényét nem veszíti.
- A wudu érvénytelenné válik, ha például vizel, székelt; ha mélyen alszik, vagy eszméletét elveszti.

A fürdés (guszl)

A guszl teljes mosakodást, azaz fürdést jelent, a haj megmosását is beleértve. **A következő esetekben kötelező:**

- házasság után;
- a nőknél gyermekágyi vérzés, illetve a menstruációs vérzés után;
- ha valaki muszlim lesz;
- valamint halál után.

Abban az esetben, ha nincs vizünk a mosakodás vagy a fürdés elvégzésre, vagy a víz használata bármi módon árthatna nekünk (pl. nyílt seb, nagyon hideg a víz, és nincs mód a felmelegítésére), **víz nélküli mosakodást (tajammum)** alkalmazunk, amit a következő módon kell elvégezni: „Bismillah” mondása után a két kezünket a tiszta homokhoz, földhöz, falhoz vagy kőhöz ütjük, utána belefújunk és az arcot és a kézhátat áttöröljük vele.

Az imádkozás

Az imádkozás az iszlám második pillére, és az iszlám kötelezettségei közül a leghangsúlyosabb. Az imádkozás a kapcsolatot jelenti az ember és az Isten között. Az imádkozás jelenti az iszlámban a hit fényét, és a Paradicsomba vezető utat, hiszen annak, aki tiszta szívvel és erős hittel végzi el az imát, jutalma az örök élet lesz a Paradicsomban.

A muszlimoknak Allah előírta a napi ötszöri kötelező imát, amit a meghatározott idejűnkben be kell tartani:

1. Fadzsr – hajnali ima: hajnalhasadástól napfelkeltéig tart az ideje (2 rakából⁵ áll).
2. Dohor – déli ima: az ideje akkor kezdődik, amikor a Nap elhagyja a zenitet és addig tart, amíg az árnyék hossza el nem éri az árnyékadó test hosszát (4 rakából áll).
3. Aszr – délutáni ima: az árnyék hosszának az árnyékadó test hosszával való megegyezésétől a napnyugta kezdetéig tart az ideje (4 rakából áll).
4. Magrib – naplementi ima: a Nap teljes eltűnésétől (napnyugta befejeződése) a nyugati látóhatáron az alkonypír teljes eltűnéséig tart az ideje (3 rakából áll).
5. Isa – esti ima: az előző ima végétől az éjszaka feléig vagy a fadzsr imáig tart (4 rakából áll).

A Koránban az imaidőkkel kapcsolatban ezt olvashatjuk:

„Az imádkozás meghatározott időkben megszabott előírás a hívőknek!” (Korán 4:103)

A kötelező imákon kívül vannak önkéntes imák, amelyek bármikor végezhetők – éjjel vagy nappal, egy-két napszakot kivéve, amikor nem szabad imádkozni. És vannak olyan imák, melyeket a Próféta (béke legyen vele) mindig imádkozott, de sohasem tett kötelezővé. Ehhez tartozik az éjszakai virrasztás, a witr, a kötelező imákat kísérő ima.

Miért imádkozunk?

A napi öt kötelező ima arra szolgál, hogy a különböző napszakok mindegyikében megemlékezzünk arról, amiben hiszünk. Az ima, rend-

5. Rakának hívjuk az egy meghajlásból és két leborulásból álló imaegységet (ld. később).

szeressége miatt, állandóan erősíti a hitünket, és naponta ötször buzdít minket kötelességeink elvégzésére, és arra, hogy kövessük Isten parancsait és Mohamed Próféta (béke legyen vele) tanításait. Az ima tehát nem csupán egy kötelező fizikai mozdulatsor vagy a Korán recitálása, hanem a nap során egy olyan biztos pont, amikor az ember el tud szakadni a mindennapi gondjaitól, munkájától, azaz az evilági dolgaitól, és végig tudja gondolni, hogy mit tett helyesen, miben hibázott, valamint bocsánatot tud kérni Allahtól a bűneiért, és hálát tud adni Neki a kegyeiért. A napi öt ima tehát intellektuális meditáció, szellemi áhítat, erkölcsi emelkedettség és fizikai gyakorlat páratlan kombinációja, amely során a test minden porcikája csatlakozik a lélekhez. Más szóval az ima teljes egyensúlyt teremt test és lélek között.

A muszlimok, hogy Allah iránti odaadásukat és engedelmességüket megmutassák, megtartják imáikat, mert az ima az istenszolgálat legmagasztosabb formáinak egyike, amelyet Allah felkínált az Ő szolgáinak. Így köszönjük meg Neki, hogy a teremtés legjobb formájában teremtett meg bennünket.

Az ima a hívő számára lehetőség arra, hogy:

- Allah isteni szavaival, azaz a Korán által kifejezze Urának minden érzését és kívánságát;
- emlékezetében tartsa Urát; és ne feledkezzen meg parancsairól az életbe való belefeledkezés közepette sem.
- elnyerjük a jó jutalmát Allahtól, és bűneinket elfeledtessük.

Az ima egy egyedülálló, nevelő és fejlődéssel járó tevékenység, amit ha jól és odaadóan végeznek el, a muszlimoknak sok értékes fizikai, erkölcsi és szellemi hasznot nyújthat, mint pl. a tisztaság, rend, pontosság, testvériség, egyenlőség, szociális biztonság, társadalmi kapcsolatok megerősítése, megszilárdítása.

„Képzeljétek el – mondta Mohamed Próféta (béke legyen vele) a társainak –, hogy van egy ház, ami előtt egy folyó fut, és ebben a folyóban ötször mosakszik meg az ember egy nap. Marad piszok az emberen? 'Nem marad semmilyen piszok.' – válaszolták. 'Ugyanilyen a napi ötszöri imádkozás (is), Allah letörli vele a bűnöket.'” (al- Bukhári, Muszlim).

Hogyan végezzük az imát?

Az imát legjobb közösségben végezni, így több jutalom adatik Allahtól. Az ima feltételeinek teljesítésével az imádkozó készen áll az imádkozásra, amelyet az alábbiak szerint végez:

- 1 A muszlim tisztelettel, hódolattal, alázatosan, arccal a Kába felé (Mekka irányába) fordulva egyenesen áll, azzal a belső el-

határozással, hogy elvégzi az imát. Mindkét kezét felemeli a fül vagy a váll magasságáig, mondván: Allahu akbar! (Allah a Leg-hatalmasabb!)

2. Miután az imádkozó Allahu akbar-t mondott, a jobb kezét a balra helyezve, mellkasára teszi kezeit. Az imádkozó előre hajtja a fejét és a leborulás helyére szegezi a tekintetét. Utána elmondja az imanyitó fohász szavait:
 - "Szubhánaka-llahumma va bi-hamdika va tabáraka-szmuka va taála dzsadduka va la iláha ghajruka". (Magasztos vagy, ó, Allah! S az Irántad való hála által áldott a Te neved, s magasságos a Hatalmad, nincs más isten Rajtad kívül.)
 - Majd elmondja a Korán nyitó szúráját, a Fátihát:
«Biszmi-lláhi rahman irrahim ` Alhamdu lilláhi rabbil álamín ` Arrahmán irrahím ` Máliki javm iddín ` Ijjáká nabudu va ijjáká nasztaín ` Ihdiná sszirátal musztakím ` Szirátal-ládíná an amta alajhím ` Ghajril magdúbi alajhím valad-dállín" Ámín. (Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében. Dicséret és köszönet Allahnak, a teremtmények Urának, a Könyörületesnek és az Irgalmasnak, Aki az Ítélet Napjának Birtokosa! Téged szolgálunk, és Hozzád fordulunk segítségért. Vezess minket az egyenes úton! Azoknak az útján, akik iránt kegyesnek mutatkoztál, s ne azokén, akiket haragvásod sújt, sem a tévelygőkén! Ámen.)
A Fátíha után egy rövid szúrárt vagy néhány áját mond el a Koránból: pl. 112. szúra: „Kull huva Allahu ahad ` Allahu aszszamad ` Lam jelid va lam júlad ` Va lam jakun lahu kufuán áhad" (Mondd: Ő az Egyedülvaló Isten. Az Örökkévaló Isten. Nem nemzett és nem nemzetett. És senki nem fogható Hozzá.)
3. A meghajlást csípőből kell végezni úgy, hogy a hát egyenesen, vízszintes helyzetben legyen. Az imádkozó úgy teszi kezeit a térdeire, mintha megmarkolná őket, és szétnyitja ujjait, könyökeit távol tartja a törzsétől, majd így marad. Közben azt mondja (háromszor): Szubhana rabbiel azim. (Dicsőség a Hatalmas Uramnak.)
4. Majd felegyenesedve felemeli a kezeit a fül vagy a váll magasságáig, mondván: Szemi Allahu limen hamidah (Allah hallja azokat, akik dicsérik és köszönetet adnak Neki), Rab-bana va lakal hamd (Istenünk, Tiéd a dicséret és a köszönet.)

5. Ezután Allahu akbar-t mond és a földre borul. Leboruláskor az alábbi hét testrésznek kell érintenie a földet: homlok és az orr (ez egy), a térdek (kettő), a kezek (kettő), és a lábfejek (kettő). A kézujjak a Kibla felé nézzenek, a kezek a leborulásban a vállal vagy a füllel legyenek egyvonalban, az alkarok legyenek távol a földtől, a könyökök pedig a törzstől, a térdek a földet ériék, és a lábujjakat behajlítva, a lábfejeket felállítva, összezárt sarokkal kell leborulni, mialatt az imádkozó azt mondja (háromszor): Szubhana rabbijal ála. (Dicsőség a magasságos Uramnak.)
6. Felemelkedik ülő helyzetbe, mondván: Allahu akbar. Úgy ül, hogy a bal lábfejét maga alá fordítja és ráül, a jobb lábfej viszont áll behajlított lábujjakkal. A jobb kéz a jobb térden és a bal kéz a bal térden. Rövid ideig ül, miközben a következő mondatot mondja (háromszor): Rabbi igfir li, igfir li! (Uram bocsáss meg nekem!) Kis szünetet tart, majd ismét Allahu akbar-t mond és újra a földre borul. Ugyanazt a mondatot ismételve, mint az előző leborulásban. Ezzel az első rakát befejezte.
7. Allahu akbar-t mondván feláll a második rakához. Elkezdi a második rakát a Megnyitó szúrával, Al-Fátihával (minden rakában kötelező a Fátíha olvasása) és egy másik Korán részlettel, és megismétli mindazt, amit az első rakában (1-7. pont) csinált.
8. Befejezván a második rakát, hasonló helyzetbe kell ülni, mint a két leborulás között és elmondani a Tasahud első részét: At-tahijjátu lillahi va szalavátu va tajjibátu. Asszalamu alejka ajjuhán-nabiju va rahmatul-láhi va barakátuh. Aszalam álejná va ála ibadil-lahisz szalihina. Ashadu alla ilaha illal-lah, va ashadu anna Mohamedan abduhu va raszuluh. (Hálás köszöntések szálljanak Allahoz, és (minden) imádság és (minden) jószág. Béke legyen veled, ó Próféta és Allah kegyelme és Allah áldásai. Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgálival. Tanúsítom, hogy nincs más (igaz) isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja és küldötte.) A Tasahud recitálása közben a jobb kezét ökölbe szorítja, a mutatóujját kinyújtja a Kibla irányába, és a hüvelykujját a középsőre helyezi, vagy kört formál a középső és hüvelykujjaival.
9. Amennyiben az ima kettőnél több rakából áll, a Tasahud első felét recitáljuk csak,⁶ majd felállunk, mindkét kezet felemeljük a fül vagy a váll magasságáig, mondván: Allahu akbar! (Allah

6. Ha az ima csak két rakából áll, akkor elmondjuk a teljes Tasahudot, majd a köszönettel befejezzük az imát. (Lásd: 10. pont)

a Leghatalmasabb!], és folytatjuk az imádkozást, de most már minden rakában csak a Fátihát kell elmondani, és nem kell más Korán-részletet recitálni. Az utolsó raká után ülve maradunk és elmondjuk a Tasahhudot végig.

Úgy ajánlatos leülni, mint ahogy a második raká után leírtuk, ám ekkor – ha lehet – a jobb lábszár alá tesszük a bal lábfejet.

A teljes Tasahud:

At-tahijjátu lillahi vasz-szalavátu vat-tajjibátu. Asszalamu alejka ajjuhán-nabijju va rahmatul-lláhi va barakátuh. Aszalamu álejná va álá ibadilláh isz-szalihina. Ashadu alla ilaha ill-Allah, va ashadu anna Muhammadan abduhu va raszuluh. Allahuma szalli álá Muhammad va álá áli Muhammad, kama szallajta álá Ibrahim va álá áli Ibrahim, va bárik álá Muhammad va álá áli Muhammad, kama bárekta álá Ibrahim va álá áli Ibrahim fil-álámina, innaka hamídun madzsid. (Hálás köszöntések szálljanak Allahhoz és (minden) imádság és (minden) jóság. Béke legyen veled, ó Próféta, és Allah kegyelme és Allah áldásai! Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgáltaival. Tanúsítom, hogy nincs más (igaz) isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgálja és küldötte. Ó, Allah! Küldd kegyelmedet Mohamedre és Mohamed családjára úgy, ahogyan kegyelmedet adtad Ábrahámnak és Ábrahám családjának. És add áldásaidat Mohamedre és Mohamed családjára úgy, ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját ezen a földön és a túlvilágon. Valóban, Te vagy a Dicséretreméltó és a Dicsőséges.)

10. Ezután jobbra fordítjuk a fejünket úgy, hogy lássuk a vállunkat, és azt mondjuk: Asszalamu alejkum va rahmatul-lah! (Allah békéje és kegyelme legyen veletek!)

Majd balra fordítjuk a fejünket úgy, hogy lássuk a bal vállunkat és megismételjük az előbbi mondatot.

Ezzel az ima véget ért, akár önkéntes (szunna) imáról, akár kötelező (fard) imáról van szó.

Az ima érvénytelenné válik, ha valaki ima közben hangosan nevet, eszik, iszik, sokat mozog, olyasmit mond, ami nem tartozik az imához, vagy szándékosan valamilyen imamozdulatot kihagy vagy nem a Kába felé imádkozik. Ilyenkor meg kell ismételni az imát.

A zakát (adakozás)

A zakát vagyis a kötelező adakozás az iszlám harmadik pillére. A zakát megadása Allah tetszését és elégedettségét eredményezi, valamint megtisztítja a lelket, a vagyont és a társadalmat.

„Végezzétek el az imádkozást és adjátok meg a zakátot. Ami jót (a földi létben) megelőlegeztek magatoknak, azt megtaláljátok majd Allahnál. Allah szemmel tartja azt, amit cselekszetek.” (Korán 2:110)

Az iszlám törvény szerint minden holdévben egyszer kötelező annak a muszlimnak zakátot fizetnie, aki meghatározott mértékű vagyonnal (niszáb, értékhatár) rendelkezik és egy holdév letelik úgy, hogy a vagyon a tulajdonában van. Ez a vagyon (mely lehet üzleti hasznosításra szánt ingatlan, arany, értékpapírok, sőt élőállat és mezőgazdasági termény is, s amennyiben a felsoroltak értéke, illetve mennyisége elér egy bizonyos szintet⁷) értékének kb. 2,5 %-a.

A Koránban lévő „zakát”, nem egyszerűen egy adomány, alamizsna, jótékonyság, sem pedig adó, vagy valamiféle „dézsmá”, tized. S nem is egyszerűen a jótékonyság megnyilvánulása: a jelentése mindezek összessége, és még ennél is több. Nem egyszerűen egy nyereségből történő néhány százalékos levonás, hanem bőséges jutalom és lelki befektetés. Isten által előírt kötelesség, amit a muszlimok vállalnak a közösség érdekében.

„Vegyél javaikból szadakát, hogy tisztátalanságukat megszüntesd (tutahhira-hum) és (a vétkeiktől) megtisztítsd őket (tuzakkihim) azzal.” (Korán 9:103)

Miért fizetünk zakátot? Azért, hogy/mert:

- kifejezzük odaadásunkat Allahnak, Aki megparancsolta, hogy így tegyünk;
- hálát adjunk ezáltal Allahnak, Aki bőségesen gondoskodott rólunk;
- enyhíti a szűkölködők szenvedését;

7. A különböző vagyonnak az értékhatárát illetően ld. „az iszlám öt pillére” című könyvet, vagy egy nagy tudású muszlim vallástudóstól, vagy tekintélyes iszlám szervezettől kérj felvilágosítást.

- segít kigyógyítani magunkat az önzésből és a kapzsiságból;
- úrrá tesz ez bennünket a vagyonunk felett, s így nem leszünk annak szolgálói;
- vagyonunkon Allah áldása legyen;
- távoltartsuk szűkölködő társainkat az irigységtől és a gyűlölettől.

Gyakorlati példa:

Korunkban a papírpénz az arany- és az ezüstpénz helyébe lépett, és természetes, hogy erre is kötelező a zakát, s az arannyal és az ezüsttel mérődik össze. Tehát ha szeretnék tudni, mennyi pénz után kell zakátot fizetni, akkor a kifizetés pillanatában tudni kell az arany vagy az ezüst értékhatárának⁸ (nyszábjának) árát,⁹ és ezután kell kifizetni a pénz 2,5%-át. Például, ha 2005. december 1.-én egy gramm arany ára 1200 forint volt, akkor az arany értékhatárának ára 2005. december 1.-én (85×1200) 102 000 forint, zakátja pedig $(102\ 000 \times 0,025)$ 2550 forint volt. Tehát az, akinek a tulajdonában pl. 236 000 forint van (s eltelt már egy holdév), köteles 5900 forintot zakátként fizetni.

Fontos emlékeztetni arra, hogy a zakát csak arra a pénzösszegre kötelező, amely elérte a niszábot és eltelt felette egy év azután, hogy elérte a niszábot. Ha közben a tulajdonában lévő pénz összege tovább nőtt, akkor is csak arra az összegre kötelező a zakát, amely felett az egy év eltelt, kivéve akkor, ha a többlet az eredeti pénz nyeresége. Ilyenkor az egész összegre zakátot kell fizetni. Például, ha valakinek félmillió forintja volt az év elején és az év végére 750 000 forintja lett, akkor csak a félmillióra kell zakátot fizetnie, kivéve akkor, ha a többlet (a 250 000) az eredeti összeg nyeresége. Ilyenkor az egész összegre, a 750 000 forintra, zakátot kell fizetni.

Megjegyzés: Ha valaki olyan vagyont örökölt, vagy kapott ajándékba, amely eléri a niszábot, akkor erre nézve nincs zakát, csak az egy év eltelte után.

8. Az aranynak az az értékhatára, amely után zakátot kell fizetni 85 gramm, az ezüsté pedig 590 gramm.

9. Az arany és az ezüst napi árfolyamát, az árutőzsdék jegyzési árfolyamai között (prompt piac) könnyen meg lehet találni az interneten vagy a gazdasági napilapokban.

Kinek adható a zakát?

Allah azt mondta:

„az adományok a szegényeké, a szűkölködőké, azoké, akik dolgoznak vele, azoké, akik szíve ráhangoltatott (az iszlámra) és a rabszolgákra (azok felszabadítására), az adósoké, Allah útjára (költhető) és az átutazóké, Allahtól előírásként, Allah mindent Tudó és Bölcs.” (Korán 9:60).

Ennek segítségével egyrészt a jogosultak is emberi életet élhetnek, nem kell megaláztatásokat és lenézést elszenvedniük másától, másrészt pedig elzárta az utat azok előtt, akik mohóságuk folytán jogtalanul akarnak elvenni a zakátból.

Ez természetesen nem azt jelenti, hogy ne segíthetnék bárkin, akin akarunk, de ez nem tartozik a zakát körébe. Önkéntes adományt bármikor adhatunk, bármilyen jó ügy érdekében.

A böjtölés

A muszlimok Allah parancsának engedelmeskedve böjtölnek Ramadán hónapban, amely az iszlám egyik pillére.

A böjtölés jelentése: Allahhoz való közeledési szándékkal a muszlimok hajnalhasadástól napnyugtáig tartózkodnak az evéstől, ivástól, a dohányzástól (ami egyébként is tilos), és a házasélettől.

Ha valamilyen okból egy muszlim megszakítja a böjtölést, akkor böjttel kell pótolnia pontosan annyi napot, ahány napig nem böjtölt Ramadánban.

Erre a fontos kötelezettségre vonatkozóan Allah azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott a böjtölés számotokra, miként előíratott azoknak, akik előtettek éltek, talán istenfélők lesztek.” (Korán 2:183)

„Ramadán hónap, amikor a Korán, mint útmutatás küldetett le az emberek számára, s az útmutatás és a megkülönböztetés nyilvánvaló bizonyítékai gyanánt, így aki közületek e hónap idején (a maga helyén) jelen van, az böjtölje (végig)! Ha pedig valaki beteg, vagy úton van, akkor más, azonos számú napokon (kell böjtölnie)! Allah könnyebbséget akar nektek, nem pedig nehézséget. Töltsétek hát be (az előírt napok) számát és magasztaljátok Allahot azért, hogy az igaz úton vezérelt benneteket! Talán hálások lesztek.” (Korán 2:185)

Miért böjtölünk?

- Allah parancsának engedelmeskedve böjtölünk, mert Allah szereti azokat, aki böjtölnek.
- Azért, hogy megmutassuk hálánkat Allah kegyelméért, amiért leküldte útmutatását a Koránt, hogy az igazak útjára vezessen bennünket és az egész emberiséget.
- Azért, hogy megköszönjük Allahnak, hogy azok közé sorolt bennünket, akik hisznek a Koránban.
- Továbbá azért, mert lehetővé tette, hogy emlékezetünkbe vésünk a Korán szavait, hogy elmélkedjünk rajta, megértsük, és Útmutatásának hasznát lássuk.
- Azért, hogy uralkodni tudjunk anyagi vágyainkon, melyet Allah ültetett a természetünkbe.

- Azért, hogy megfékezzük magunkat minden, Allah által megtiltott dologgal szemben.
- A böjtölés emlékeztet bennünket a szűkölködőkre, akik az éhségtől és a nélkülözéstől szenvednek. Így jobban együtt tudunk érezni velük, és segíteni tudunk nekik annak egy részével, amivel Allah ellátott bennünket.
- Azért, hogy ne legyünk vágyaink rabjai és többet törődjünk szellemi létünkkel, a jócselekedetek és az istenszolgálati tevékenységek fokozása által a Korán kinyilatkoztatása hónapjában.
- Számos egészségügyi hasznán túl, őszinteségre, önmérsékletre, türelemre és fegyelemre nevel.
- Mindezekon kívül a hatalmas jutalomért, amit Allah megígért a hívő böjtölőnek, amit az Utolsó Napon fog megadni neki.

Kinek kell böjtölnie?

A Ramadán böjtje minden muszlimnak – férfinak és nőnek egyaránt – kötelező, akire a következő feltételek teljesülnek:

- mentálisan és fizikálisan alkalmas, ami azt jelenti, hogy ép-eszű és képes böjtölni,
- megfelelő korban van, azaz a pubertás és szellemi érettség korát már elérte, ami kb. 14 éves korra tehető,
- nem utazó,
- biztos abban, hogy a böjt ártalmatlan számára, fizikailag és mentálisan is: más gondot nem okoz, mint éhség, szomjúság stb.

A böjt alól való mentesség:

Megengedett a muszlimnak, hogy megszakítsa a böjtölést, ha beteg, vagy ha utazik. Ha megszakítja a böjtölést, böjttel kell pótolnia pontosan annyi napot, ahány napig nem böjtölt a Ramadánban.

A böjt megtörésének ünnepe:

A Ramadán vége után jön az Íd al-Fitr, a böjtölés megtörésének ünnepe, ami a Sawwal (a Ramadánt követő) hónap első napja.

Az Íd reggelén minden muszlim ünnepel, egy helyre (mecsetbe, nagyobb terembe vagy a szabadba) sereglik össze és elvégzik az Íd imát, melyben kinyilvánítják boldogságukat és hálájukat Allahnak, hogy lehetővé tette számukra böjtölési kötelezettségük teljesítését.

A zarándoklat

A zarándoklat tulajdonképpen a Kábához és a hozzá közel eső helységekhez történő ellátogatásból álló hosszú imádság. A zarándoklat az iszlám ötödik pillére, amelyet minden felelős korban (pubertás utáni kor) lévő muszlim férfinak és nőnek csupán egyszer kötelező megtennie életében, de csak akkor, ha mentálisan, anyagilag (tehetős) és fizikailag (elég jó egészségnek örvendő) képes rá. Az anyagi lehetőség itt azt jelenti, hogy van elég pénze saját és hozzátartozói szükségleteinek kielégítésére, adósságainak kifizetésére, amennyiben azok visszafizetési határideje a zarándoklat ideje előtt lejárna. Ez azt is magában foglalja, hogy kölcsönből például nem lehet zarándoklatra menni, és hogy az indulás ideje előtt lejáró tartozásokat a zarándoklat előtt fontos visszafizetni. A zarándoklat jelentősége és fontossága tehát nem kétséges, de csak azokra vonatkozik, akik képesek annak eleget tenni.¹⁰

Miért végezzük el a zarándoklatot?

A zarándoklat elvégzése lelki gazdagságot és erkölcsi felemelkedést eredményező folyamat, az áhítat és a fegyelem felső foka. A haddzs elvégzésének nagyon sok célja és tanulsága van, többek között:

- A zarándoklat elvégzése engedelmes válasz Allah parancsaira.
- A Kába az első ház, amely Isten imádásáért emeltetett az emberek számára. Ez a ház nem más, mint az egyistenhit erősítménye, amely felé fordulva minden muszlim naponta ötször imádkozik.
- Ez a hit legnagyobb találkozója, ahol a muszlimok együtt vannak, megismerik egymást, közös gondjaikat megbeszélik és segítik egymást. Ez egyben a legnagyobb békekonferencia, amit az emberiség történelmében ismerünk. A haddzs folyamán a béke a legfontosabb téma; béke Istennel, az ember lelkével, béke egymással, béke az állatokkal, és a növényekkel is. Bárkivel, bármilyen teremtménnyel megbontani ezt a békét szigorúan tilos.
- Ez egy megemlékezés az Ábrahám és Izmael (béke legyen velük) által végzett istenszolgálatra, akik elsőként zarándokoltak Isten első házához a földön, hiszen ők ketten építették meg ezt.

10. Mivel az út költséges és nehéz, illetve csak egyszer kötelező megtenni, így a legtöbb muszlim csak egyszer (sokan még egyszer sem) teljesíti.

- Továbbá azokon a helyeken Ábrahám (béke legyen vele) – Allah parancsának engedelmeskedve – kész volt feláldozni egyetlen fiát, Izmaelt (béke legyen vele), de Allah áldozattal (kossal) váltotta meg őt.
- A zarándok megismerheti azokat a helyeket, ahol Mohamed Próféta (béke legyen vele) született, nevelkedett, megkapta az isteni kinyilatkoztatást, szenvedett és küzdött Allah üzenetének átadásáért. Így a zarándok inspirációra és erősebb hitre tesz szert.
- A zarándoklat az iszlám egyetemességének, a muszlimok testvériségének, egyenlőségének szép megnyilvánulása. Mindenféle életkörülményű, különböző társadalmi helyzetű muszlimok a föld minden pontjáról Mekkába mennek, válaszul Isten hívására. Mindannyian ugyanazt az egyszerű öltözetet viselik, ugyanazokat a szabályokat tartják be, ugyanazokat a könyörgéseket mondják ugyanúgy, ugyanakkor, ugyanazért. Nincs királyság, csak Isten iránti hűség. Nincs arisztokrácia, csak alázat és áhítat.
- A zarándok gyakorolja a türelmet, az áldozatot, a kitartást, az egyszerűséget és más szellemi képességeket.
- Megerősíti a muszlimok Isten iránti elkötelezettségét és megerősíti azt a készséget, hogy elhagyják anyagi érdekeiket Isten kedvéért.
- Emlékeztető a majdani nagy gyülekezésre az Ítélet Napján, amikor az emberek egyformán fognak Isten előtt állni, várva végzetükre, és ahol nem lesz felsőbbrendű faj vagy nép.
- Akik elvégezték a zarándoklatot, azok bűneiktől megtisztulva térnek haza, így életüket egy tiszta lappal folytathatják tovább, remélve, hogy egészen életük végéig tiszták maradnak a bűnöktől, és így talán azok közé fognak – fogunk – tartozni a túlvilágon, akiktől Isten elfogadja az istenszolgálatokat és bőségesen megjutalmaz.

Azt is feltétlenül meg kell jegyezni, hogy a határtalan áhítat egyedül Allahnak szól. A muszlimok Istent dicsérni mennek Mekkába azért, hogy hálát adjanak Neki kegyelméért és kegyeiért, s nem pedig azért, hogy egy követ csókoljanak meg, vagy hogy egy embert, vagy valamiféle sémi-istenséget imádjának.

Hogyan kell elvégezni a zarándoklatot?

A zarándoklat szabályainak részletes leírása túl hosszú lenne, ezért ezt nem itt tárgyaljuk. Ennek ellenére, annyit el kell mondani, hogy a

zarándoklat minden mozzanatára rendelkezésre állnak információk, útmutatások, amelyek minden helyzetben helyes instrukciókkal látják el a zarándokot. A zarándoklat minden mozzanatát Dzul-hidzsa (a holdév utolsó hónapja) első felében lehet teljesíteni.

- Miután a zarándok elindult otthonról és elért egy Mekktól bizonyos távolságra lévő helységet (mikát), felveszi zarándokruháját. Ez a férfiak esetében két varratlan, szegetlen anyag, amelyet ihrámnak hívunk. Az egyiket a derekuk köré csavarják, a másikat a hátukra terítik. Ezen a két anyagon kívül nincs rajtuk semmi. A nők számára nincs külön ihrám öltözék. Nekik elég az iszlám tanításának megfelelő öltözetet viselniük, amely arcuk és kezük kivételével egész testüket eltakarja. A zarándoklat egy jó részét ebben a ruhában kell elvégezniük, és viselése alatt külön viselkedési szabályokat kell betartaniuk (pl. kerülni kell a köröm- és hajnyírást, illatszerek használatát, a házaseletet).
- Dzul Hiddzsa 9. napján (Arafa napja) van a zarándoklat pillére és egyben legfontosabb sarokköve, amelyet évente több, mint kétmillió zarándok együtt teljesít. Itt őszinte és alázatos fohász-kodással, Korán-olvasással és Isten állandó emlegetésével töltik a délutánt.
- Napnyugta után a zarándokok tovább indulnak Muszdalifába, hogy ott töltsék az éjszakát. Másnap, Dzul-hiddzsa 10-én, hajnal hasadtakor elvégezik a hajnali imát, majd a reggeli világosság kiteljesedéséig Istent dicsőítik, és Hozzá fohászkodnak.
- A reggeli világosság kiteljesedése után, de még napkelte előtt Minába mennek, ahol a Dzsemretul akaba oszlopát Isten dicsőítése közben hét kavicsal dobálják meg. Minden dobás előtt Allahu akbar-t (Isten a Leghatalmasabb) mondanak. Ez után levágják áldozati állataikat, amit a szegények között osztanak szét, de természetesen ők maguk is ehetnek belőle. Végül pedig levágják hajukat (a nők egy ujjnyit vágnak belőle, míg a férfiak az egészet is leborotválhatják), ezután vehetik csak le az ihrám ruhát, és a házaseletet kivéve gyakorolhatják mindennapi életüket. Majd a Kába körül hétszer elvégezik a körbejárást (Tawáful-Ifádah), a Szafa és Marwa hegyek közötti futást (száj). Ennek teljesítése után az ihrám állapot utolsó korlátja, a házaselet tilalma is feloldódik.
- A mekkai feladatok teljesítése után Minába térnek vissza a zarándokok, ahol (az iszlám holdnaptár szerinti Dzul-hiddzsa 10, 11, 12, 13-án) az éjszakát töltik. Ezeken a napokon Isten dicső-

ítésének kíséretében mindhárom oszlopot (dzsemrat) minden nap hét kövel megkövezik.

- Végül visszamennek Mekkába a Kábához, és elvégzik a Tawáful-Wadaát, vagyis a búcsú körbejárást. Ezzel véget ér a zarándoklat és a zarándokok szép lassan haza indulnak annak reményében, hogy Allah elfogadta tőlük igyekezetüket.
- A zarándoklat eseményeinek befejezése után meg lehet látogatni a Próféta (béke legyen vele) mecsetét Medinában, amely nem feltétele, nem pillére, nem kötelezettsége a zarándoklatnak, de ennek meglátogatása ajánlott cselekedet. A Próféta mecsetébe látogatók számára jó, ha meglátogatják a Küldött (béke legyen vele) és két társa, Abu Bakr és Omár (Allah legyen velük elégedett) sírját. Üdvözölgék őket tisztelettel, és fohászkodjanak értük.

Tiltott dolgok (muharramát)

Allah – magasztaltassék – a Szent Koránban és a Szunnában (a Próféta – béke legyen vele – tanításai) sok törvényt írt elő nekünk: ezek közül némelyek kötelességek, míg mások tiltott dolgok (muharramát).

A kötelességek korábban már kifejtésre kerültek. A muharramátot illetően, a legfontosabbakat a következőkben tárgyaljuk. Abdullah b. Maszúd az mondta: „Aki örömmel meg akarja nézni Mohamed (béke legyen vele) végrendeletét, amin rajta van a pecsétje, akkor olvassa a következő Korán-idézeteket: „Mondd: „Jertek ide! Hirdetem azt, amit Uratok megtiltott nektek: Nem szabad semmit sem társítanotok (Mellé)! Bánjatok jól a szülőkkel! Ne öljétek meg a gyermekeiteket szegénység miatt – mi ellátunk benneteket és őket! Tartsátok távol magatokat a hitvány cselekedetektől, legyenek azok láthatóak vagy rejtettek. És ne öljétek meg – csak jogosan – (ember)életet, amit Allah tilalmasnak nyilvánított. Íme, ezt rendelte el Ő nektek. Talán éltek az eszetekkel. És ne nyúljatok az árva vagyonához – kivéve a legáldásosabb módot – mindaddig, amíg el nem éri a nagykorúságát! Adjatok igazságos mértéket és teljes súlyt – ahogyan a méltányosság megköveteli! Senkitől sem követelünk többet, mint amire képes. És ha kijelentetek valamit, legyetek igazságosak, még ha egy rokonról van is szó! És teljesítsétek egyezségeiteket Allah iránt: Íme, ezt rendelte el Ő nektek. Talán hajlotok az intő szóra.” És [elrendelte még], hogy: „Ez az én utam, egyenes (út). Kövessétek azt! És ne kövessetek ösvényeket, nehogy elváljanak veletek az Ő útjától! Íme, ezt rendelte el Ő nektek. Talán istenfélők lesztek.” (Korán, 6:151-153)¹¹

Tiltott cselekedetek

- A legnagyobb bűn a társítás, azaz Allahon kívül mást imádni, vagy Allah mellé társat állítani. Az iszlám az egyistenhit vallása, és aki megvallja az egyistenhitet, az a Paradicsomba kerülhet, még akkor is, ha bűnös, mert ha valaki társítás nélkül hisz Istenben, akkor Isten a társításnál kisebb bűneit megbocsáthatja.
- A legnagyobb bűn a társítás után a szülőkkel való rossz bánásmód és a szülők elleni engedetlenség. Allah csak akkor lesz elégedett velünk, ha a szüleink is elégedettek velünk. Ezért nagyon fontos, hogy a muszlimok mindig szépen bánjanak a

11. Néhány tudós a Tíz Parancsolatnak nevezi az említett idézet tartalmát, ld. még Korán 17:23-39.

szüleikkel (még akkor is, ha szülők nem muszlimok). Mindig szépen kell beszélnünk a szüleinkkel, és mindig türelmesnek kell lennünk velük, hiszen ők is türelmesek voltak, amikor gyerekek voltunk. A szülőknek mindig engedelmeskedni kell, kivéve, ha az, amit mondanak, ellenkezik a vallással. A szüleinknek végtelen hálával tartozunk mindazért, amit értünk tettek. Aki nem hálás a szüleinek, az Allahnak sem lesz hálás.

- A gyilkosság. Ha valaki megöl egy embert, az olyan, mintha az egész emberiséget ölte volna meg.
- Ha valaki uzsorakamatot (ribá) számít.
- Az árva vagyonából bármit igazságtalanul elvenni, vagy az árvák vagyonát elpazarolni. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Én és az, aki ápolt egy árvát, olyan közel leszünk egymáshoz a Paradicsomban, ahogy ez a két ujj, és a mutató- és középsőujját mutatta.” (al-Bukhári).
- A háborúban cserben hagyni a bajtársakat és elmenekülni.
- A becsületes nőt házasságtöréssel vagy paráznasággal hamiisan vádolni, különösen, ha az a nő férjes.
- Ez volt a hét legnagyobb bűn. Ezen kívül nagy bűnnek számít még a lopás, a házasságtörés, a paráználkodás (az iszlám minden házasságon kívül létrejött nemi kapcsolat bűnösnek tekint), az emberek becsapása, az igazságtalanság, a hamis tanúskodás, az alkohol fogyasztása, a szerencsejáték, a hazugság, a megvesztegetés, mások vagyonának jogtalan elvétele (pl. rablással, csalással), valamint a házastárs kivételével bárki előtt fedetlenül hagyni az awrát (szemérmét). (Az awra: egy iszlám vallási kifejezés, mely a férfi és a nő szemérmét, vagyis olyan testrészeit jelenti, amit nyilvános helyen el kell takarni. A férfi awrája a köldök és a térdek közti rész, a nőké pedig az egész testük, az arcuk és a kezeik kivételével.)

Tiltott ételek és italok:

- Tilos a döglött állatok hújának elfogyasztása. Tilos tehát megenni az olyan állatok tetemét (húsát), melyek természetes úton pusztultak el. Ide soroljuk még a megfojtott, az agyoncsapott, a zuhanás miatt halálra zúzódott, a más állattal felöklelt, a vadállatok által szétmarcangolt állatok húsát kivéve, ha (még nem szenvedtek ki és) le lettek vágva.
- Tilos megenni azon állatok húsát, melyeket nem muszlimok, nem keresztények vagy zsidók vágtak le.

- Tilos megenni azon állatok húsát, amelyek levágásakor Allahon kívül bármi, vagy bárki máshoz fohászkodtak, vagy a levágása Allahon kívül bármi más dicsőítésére szolgál.
- Tiltott a muszlimok számára a disznóhús, a számarhús, a kifolyt vér fogyasztása, a húsevő állatok (oroszlán, farkas stb.), valamint a ragadozó madarak (sas, keselyű stb.) húsa.
- Tiltott továbbá azoknak az állatoknak a húsa, melyek ürülék esznek, kivéve, amennyiben elegendő ideig¹² elkülönítették őket azért, hogy tiszta étellel legyenek etetve.
- A tiltott ételek közé sorolunk minden ételt, ami bepiszkolódott, mindaddig, amíg vízzel meg nem tisztították, ha lehetséges.
- A tengeri állatok fogyasztása megengedett, kivéve a krokodilé és a békáé.
- Az iszlámban minden olyan dolog fogyasztása tilos, amely káros az egészségre, beleértve a mérgező anyagokat tartalmazó fogyasztási cikkeket is (pl. drogok, cigaretta, pipa stb.).
- A bor és más mámorító italok minden fajtája.

12. Amíg a tiltott ételek teljesen kiürülnek a szervezetéből.

Az iszlám erkölcsi és illemszabályai

Az iszlámban nagyon szoros kapcsolat van a jó erkölcs és a hit között, sőt a jó erkölcs a hit teljességéhez tartozik. A Magasztos Allah azt mondja a Koránban:

„Allah bizony az igazságosságra, a méltányos bánásmódra és a rokoni kapcsolatok ápolására szólít föl, s eltilt attól, ami hitvány és elvetendő és az igazságtalanságtól. Talán hallgattok az intő szóra!” (Korán 16:90).

Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „A hívők közül az a legteljesebb hitű, aki a legjobb erkölcsű.” (at-Tirmidi). A jó erkölcs emeli fel a hívőket az evilágon és ez billenti javukra a mérleget a túlvilágon. Allah Küldötte (béke legyen vele) azt mondta: „Nincs nehezebb dolog a hívő mérlegén a Feltámadás Napján, mint a jó erkölcs. Allah bizony gyűlöli a förtelmeset cselekvőt, a káromkodót.” (at-Tirmidi).

Alapvető erkölcsők:

- A muszlim mondjon mindig igazat, soha ne hazudjon, tartsa meg az ígéretét, legyen megbízható és becsületes.
- A muszlim legyen bátor az élet minden területén, nemesen, türelmesen viselkedjen és cselekedjen rendíthetetlenül az igazság védelmében.
- A muszlim legyen mindig igazságos önmagával és másokkal szemben, és nem szabad hagynia, hogy bárki is igazságtalanul bánjon vele, vagy megalázza őt.
- A muszlim hagyatkozzon mindig Allahra. Rá bízsa a sorsát, de ez nem azt jelenti, hogy tartózkodik a cselekedetektől és elvonul a világtól. Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Az erős hívő jobb és Allahnak kedvesebb, mint a gyenge hívő, de mindkettőjükben van jó. Őrizd azt, ami jó neked, kérd Allah segítségét és ne légy tétlen. Ha azonban valami ér téged, ne mondd: 'Ha azt tettem volna, az lett volna', hiszen (ez a) „ha” a sátán munkálkodását nyitja meg.”¹³ (Muszlim).

13. Ez annak a szükségét mutatja, hogy minden utat el kell zárni a sátán előtt, aki lehangelja az embert. Az ember tehát ne engedje át magát a sátán sugalmazásának.

- A muszlimnak van szégyenérzete,¹⁴ amely távol tartja őt az erkölcstelenségtől, ösztönzi őt az erényekre és meggátolja őt abban, hogy Urával szemben hálátlan legyen.
- A muszlim legyen bőkezű, ne legyen fősvény vagy irigy.
- A muszlim képessége szerint végezze kifogástalanul munkáját.
- A muszlim mindig szerény, irgalmas, jótetteket cselekszik és tartózkodik a rossztól.

Mohamed Próféta (béke legyen vele) így fohászkodott: „Ó Allah! Vezess engem a legszebb erkölcsök felé, hiszen azok legszebbike felé csak Te vezérelhetsz. S fordítsd el tőlem azok rosszát, hiszen csak Te vagy képes azokat elfordítani.” (Muszlim).

Alapvető illemszabályok:

- Bánjunk jól a szülőkkel, és ápoljuk a rokoni kapcsolatokat!
- Ha vannak gyermekeink, akkor legyünk hozzájuk igazságosak és irgalmasak, gondoskodjunk róluk és fejezzük ki szeretetünket irántuk!
- Legyünk jók az árvákhoz, a szegényekhez és a rászorultakhoz!
- A szomszédal és a vendégal legyünk bőkezűek és nagylelkűek, beszéljünk szépen velük!
- A beteglátogatás az iszlámban kiemelkedő jócselekedet.
- Nem szabad lenézni, gúnyolni, cserbenhagyni másokat, rosszat gondolni róluk, kémkedni utánuk, vagy a hátuk mögött ki beszélni őket, vagy mások jogait megsérteni. Azt sem szabad, hogy ha hárman vannak, hogy kettő súgdolózzon egymással, mert ezzel szomorúságot okoznak a harmadiknak.
- Ne felejtünk el kopogni, engedélyt kérni, mielőtt bemegyünk másokhoz. Allah azt mondja:

„Ti hívők! Ne lépjete be mások házába, amíg nem kértek engedélyt, és nem üdvözlitek a ház népét!” (Korán 24: 27)

- Ne együnk vagy igyunk állva! Jobb kézzel együnk és igyunk, és mondjuk előtte „bismillah” (Allah nevében), és adjunk hálát Allahnak utána mondván „alhamdulillah” (hála Allahnak).
- Nem szabad enni vagy inni arany vagy ezüst edényekből.

14. Al-hajáa: Ez a kifejezés számos tulajdonságot takar, úgymint: önbecsülés, szérsényég, szemérmesség, lelkiismeretesség, stb.

- Az iszlám legteljesebb köszönési formája: „Asszalámu alejkum wa rahmatullahi wa barakátuh” (Béke legyen veled, és Allah áldása és az Ő kegyelme!). Ez magában foglal egy fohászt is a köszöntött részére azzal, hogy Allah védelmezze, kegyelmezzen meg neki és áldja meg őt. A köszönést kezdeményezni ajánlott cselekedett, a köszöntés viszonzása pedig kötelező, ahogyan Allah mondta a Koránban:

„Ha illendő köszöntéssel köszöntenek benneteket, akkor még szebben köszönjetek vissza, vagy úgy viszonzátok, ahogyan titeket üdvözöltek!” (Korán 4: 86).

Ezért úgy illik válaszolni a fenti köszönésre, hogy „Wa alejkum asszalám wa rahmatullahi wa barakátuh” (És veled is legyen béke, és Allah áldása és az Ő kegyelme!).

- Ha valaki tüsszent, akkor mondja: „Al-hamdu-lilláh.” (Hála legyen Allahnak!). A testvére – aki hallotta – erre válaszul azt mondja neki: „Jarhamuka-lláh” (Allah könyörüljön rajtad!). S ha ezt mondta neki, akkor erre a válasz a tüsszentőtől: „Jahdikum Allah va juszlihu bálakum.” (Allah vezéreljen benneteket és tegye jobbra helyzeteteket!).
- A muszlim legyen mindig megfontolt a dolgok kezelésében.
- A muszlimok egymást segítik a jámborságban és az istenfélelemben, de nem a bűnben és a túlkapásban. Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Segíts a testvéreden, ha igazságtalanságot követ el, vagy ha igazságtalanságban szenved! Azt kérdezték (a társai): Az igazságtalanságban szenvedő (segítése érthető), de hogy segítsünk rajta akkor, ha igazságtalanságot követ el? Azt felelte: „Megakadályozod őt az igazságtalanság elkövetésében, s ezzel segítesz neki.” (al-Bukhári).
- Végül, de nem utolsó sorban az iszlám arra tanít minket, hogy szépen bánjunk minden élőlényvel, valamint megparancsolja, hogy tegyünk jót az állatokkal. Egyszer egy férfi megkérdezte a Próféta (béke legyen vele): „Kapunk jutalmat az állatok iránt tanúsított jóságunkért?” A Próféta (béke legyen vele) azt válaszolta: „Minden nedves májért (minden élőlény etetéséért) jár jutalom.” (al-Bukhári és Muszlim).

Ünnepek és különleges alkalmak

A pénteki nap

A muszlimok heti ünnepnapja, amelynek jellemzői többek között:

1. Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „A Nap nem kelt és nem nyugodott le még jobb napon, mint a péntek.”. Muszlim is azt jegyezte le, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „A legjobb nap, mely felvirradt, a pénteki nap: azon a napon teremtetett Ádám, azon a napon lépett be a Paradicsomba, azon a napon üzetett ki onnan, s a Végző Óra is a pénteki napon fog bekövetkezni.”.
2. Ezen a napon ajánlatos minél több áldást kérni a Próféta (béke legyen vele) mondván: „Allahuma szalli va szallim alá Mohamed.” (Ó, Allah, küldd kegyelmedet és áldásodat Mohamedre).
3. Ezen a napon van a pénteki ima,¹⁵ amely minden muszlim férfinak kötelező, aki a pubertás kort elérte, s aki nem beteg vagy utazó. (Az imán nők is részt vehetnek, de nekik nem kötelező, mint ahogyan a gyerekek számára sem.) Allah kötelességünké tette a pénteki imát, melyet minden héten közösségben kell elvégezni.

„Ti hívők! Ha elhangzik a hívás a pénteki imára, akkor siessetek Allah megemlékezésére és hagyjátok a kalmárkodást! Ez jobb nektek – ha tudásotok van.” (Korán 62:9)

4. Hangsúlyozottan ajánlatos fürdeni pénteken. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Ha valamelyikőtök eljön a pénteki imára, akkor ghuszlt végezzen.” (al-Bukhári, Muszlim)
5. A legszebb ruhában menni a mecsetbe, illatszert és szüakot használni (Ahmed).
6. Minél korábban odaérni a mecsetbe pénteken. Allah Küldötte (béke legyen vele) azt mondta: „Aki pénteken megfürdik és az első órában érkezik, az olyan, mintha tevét ajánlott volna fel. Aki a második órában érkezik, az olyan, mintha marhát aján-

15. A pénteki ima ideje megegyezik a déli imáéval és helyettesíti azt. A pénteki imát közösségben kell elvégezni, egyedül nem lehet. A közösség minimum 3 embert jelent az imámon (aki az imát vezeti) kívül. Ha van rá lehetőség, mecsetben kell elvégezni. Az imára hívás (azan) után az imám elmondja a pénteki beszédet (khutba), ami két részből áll. A khutba két része közt az imám szünetet tart. A khutba után kötelező két rakát imádkozni az imám vezetésével.

lott volna fel. Aki a harmadik órában jön, az olyan, mintha egy szarvakkal rendelkező kost ajánlott volna fel. Aki a negyedik órában érkezik, olyan, mintha egy csirkét ajánlott volna fel. Aki az ötödik órában érkezik olyan, mintha egy tojást ajánlott volna fel. És amikor megérkezik az imám, akkor jönnek az angyalok is, és hallgatják a beszédét.” (al-Bukhári és Muszlim).

7. A 18. szúrát (a Barlang szúra – szúratul-Kahf) olvasni. Mohamed Proféta (béke legyen vele) azt mondta: „Aki a Kahf szúrát (a Korán 18. fejezete) elolvassa a pénteki napon, a két péntek között fényt (világosságot) kap.” (Al-Hakim).
8. Mohamed Proféta (béke legyen vele) azt mondta: „(A pénteki napon) van egy olyan óra,¹⁶ melyben ha egy muszlim szolgál imájában állva kér valamit Allahtól, akkor Ő azt megadja neki.” És a kezével mutatta, hogy ez az idő nagyon rövid (al-Bukhári, Muszlim). Ezért ajánlatos minél többet fohászolni pénteken.
9. Ezen a napon Allah eltörli a bűnöket. Allah Küldötte (béke legyen vele) azt mondta: „Aki pénteken megfürdik, wudut csinál, illatosítja magát és elindul a mecsetbe, és nem áll be két ember közé, és annyit imádkozik, amennyi megíratott neki, csendben marad, amíg az imám beszél, annak bűnei a következő péntekig megbocsátatnak.” (al-Bukhári).
10. Tilos az adás-vétel a pénteki ima kezdetétől a végéig, ahogy Allah mondta:

„Ti hívők! Ha elhangzik a hívás a pénteki imára, akkor siessetek Allah megemlékezésére és hagyjátok a kalmárkodást! Ez jobb nektek – ha tudásotok van.” (Korán 62:9)

Ramadán hónap (a holdnaptár 9. hónapja):

A böjt hónapja, amelynek szintén sok jellemzője van, de ezt már korábban tárgyaltuk.

Arafa napja (a zarándoklat hónap 9. napja):

Ahogy már említettük, ez a zarándoklat pillére és egyben legfontosabb sarokköve. Bizonyossá vált az Arafa-nap böjtölésének nagysze-

16. Eltért a tudósok véleménye azzal kapcsolatban, hogy mikor van ez az óra. A legerősebb vélemény az, hogy a délutáni ima és a naplementi ima közötti időben van ez az óra. A második legerősebb vélemény pedig az, hogy az imám a minbaron való leülésétől a pénteki ima végig terjed ez az óra. (Zád al-Ma’ád 1/393-394)

rúsége annak, aki nincs jelen Arafa hegyénél, ugyanis Allah Küldötte (béke legyen vele) azt mondta: „Arafa napjának böjtölése két évet – az elmúlt és az eljövendő évet – engesztel ki, és Ásura napjának böjtje egy elmúlt évet engesztel ki (tesz jóvá).” (Muszlim).

Ásura napja (a holdnaptár 1. hónapjának 10. napja):

Ezen a napon Allah megmentette Mózes (béke legyen vele) és két-tévágta neki a tengert. Ezért Mózes (béke legyen vele) böjtölte hálából ezt a napot. Mohamed Próféta (béke legyen vele) is böjtölte ezt a napot és azt mondta: „Ásura napjának böjtje egy elmúlt évet engesztel ki (tesz jóvá).” (Muszlim). Ajánlatos még e nap előtt és után 1-1 napot böjtölni, vagy a kettő közül az egyiket, a zsidóktól való megkülönböztetés miatt.

Az iszlámban két ünnep van az évben (íd):

1) Az első a böjt megtörésének ünnepe (Íd al-Fitr), a Ramadan-havi böjt végétével.

2) A második az áldozat ünnepe (Íd al-Adha), amely a Haddzs (mekkai zarándoklat) befejezését követi. Ez a holdnaptár utolsó hónapjának 10. napjára esik (s az ezt követő 3 nap is ünnepnek számít). Ilyenkor a mekkai zarándoklaton résztvevők Miná völgyében elvégzik az előírt állatáldozatot. A többi muszlim, aki megteheti, hogy áldozati állatot vásároljon – fejenként 1 birkát, vagy 1-7 fő közösen 1 tevét vagy marhát –, ekkor mutatja be áldozatát. Az áldozati állatok közül a legjobb a teve, aztán a marha, majd a birka. (Ennek oka, hogy az áldozati állat húsanak egészét vagy nagyobbik részét a szegények között osztják szét, s a nagyobb állat áldozásával több hús jut a szegényeknek.)

A muszlimok az ünnepi imával kezdik az ünnepnap reggelét. Ajánlatos előtte fürdeni, a legszebb ruhában menni a mecsetbe, szüakot és a férfiaknak illatszert használni. Ajánlatos továbbá ünnepelni, egymást üdvözölni, egymásnak megbocsátani és fohászkodni.

Az ünnepi imának kiemelkedő lelki és erkölcsi jellemzői mellett egyedülálló tulajdonságai vannak:

- Mindegyik íd a muszlim egyén teljesítményének ünnepe, már ami az Isten szolgálatát illeti.
- Mindegyik íd hálaadó ünnep, mikor a muszlimok összegyűlnek és testvéri, boldog hangulatban adnak hálát Istennek, amiért segített nekik beteljesíteni lelki kötelezettségeiket az íd eljöveteleig.

A muszlim nő

Az iszlám szerint a férfi nincs előnyösebb helyzetben, mint a nő, hiszen az iszlám törvénykezése szerint a férfiak és a nők egyenlők Allah előtt. A nő éppúgy Allah teremtménye, mint a férfi. Allah a férfit és a nőt különböző anatómiai és élettani jellemzőkkel teremtette és különböző feladatokkal látta el őket, vagyis más és más szerepet töltötenek be a család és a társadalom életében. A férfiak – erős testfelépítésüknek köszönhetően – elsődleges feladata a család fenntartása, a nőké pedig a gyermeknevelés és az otthoni teendők ellátása. Ez nem azt jelenti, hogy a nő nem dolgozhat. A nő is dolgozhat, ha akar, és a pénzt, amit keres, arra költheti, amire csak akarja: nincsenek anyagi kötelezettségei a családjával szemben!

A nőnek ugyanúgy hinnie kell Allahban, és imádnia kell Őt, mint a férfinak. Neki is engedelmeskednie kell Allah parancsainak, hinnie kell Mohamed Próféta (béke legyen vele) üzenetében, hiszen a Koránt Isten az egész emberiségének küldte, tehát a nőknek és a férfiaknak egyaránt. A nőktől és a férfiaktól tehát egyaránt megkövetelt, hogy imádkozzanak, adakozzanak, böjtöljenek, Allah házához zárandokoljanak és kövessék Allah törvényeit.

„Ti emberek! Férfitől és nőtől teremtettünk benneteket, s (törzs)szövetségekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy (leszármazásotok alapján) ismerjétek meg egymást! Allah előtt (azonban) az a legnemesebb közületek, aki a legistenfélőbb. Allah (mindent) tud és (mindenről) tudomása van.” (Korán 49:13)

Az iszlám vallásban a család a hagyományos modell alapján épül fel. A férj a családfő, a feleség pedig a családi fészek összetartója. A családban szeretet és megértés kell, hogy uralkodjon, ahol a férj és feleség megvitatják a család dolgait, de mindig a férjé marad a családfő szerepe, melyben a felesége segíti és elfogadja döntését, engedelmeskedik neki azzal a feltétellel, hogy az nem ellenkezik az iszlámmal. Mint anya, fontos, hogy a gyermekeit az iszlám szerint nevelje fel, és oltalmazza őket a rossztól, hiszen a gyermekekből lesz a következő nemzedék, s fontos, hogy építő tagjai legyenek a társadalomnak.

A muszlim nő – a vallás védelmében – csak muszlim férfival köthet házasságot.

Az iszlám tiltja és elítéli a muszlim nők megalázását, jogaiktól való megfosztását, természetükből adódó gyengeségük és szépségük ki-

használását. Az iszlám a nők tiszteletére és megbecsülésére hív mindenkit.

A muszlim nő öltözéke

Ami a nők öltözékét illeti, az iszlám nem rögzítette pontosan, hogy milyen színűnek, illetve stílusúnak kell lennie, azonban néhány – Allah által meghatározott – kritériumnak mindenképp meg kell felelnie. Ezek az öltözködésre vonatkozó előírások nem korlátozást jelentenek, hanem sokkal inkább egy utat egy olyan erkölcsös társadalom felé, ami az iszlám elvei szerint működik.

A nő iszlám szerinti öltözéke megóvja őt attól, hogy a külseje miatt figyeljenek rá, és attól, hogy a szépsége miatt a paráznaság eszközévé vagy a férfiak játékszerévé váljon.

„Ó Próféta! Mondd a feleségeidnek, a lányaidnak és a hívők feleségeinek, hogy vonják magukra lepleiket! Így érhető el leginkább az, hogy elismertessenek, és ne legyenek zaklatva. Allah megbocsátó és könyörületes.” (Korán 33:59)

A muszlim nőknek idegenek jelenlétében olyan ruhát kell viselniük, ami az egész testüket takarja, kivéve az arcukat és a kézfejüket.

„És mondd a hívő nőknek, hogy süssék le tekintetüket s ügyeljenek a szemérmükre, és ne mutassák díszüket, csupán azt, ami látható¹⁷ és kendőzzék el ruhakivágásaikat és ne mutassák díszüket kivéve férjüknek, atyjuknak, apósuknak, fiaiknak, fivéreiknek, fivérek és leánytestvéreik fiainak, asszonyaiknak, a rab-szolganőknek, akiket jobbjuk birtokol, férfiszolgáiknak, akikben már nincs nemi vágy, és a gyermekeknek, akik nem tudnak még semmit a nők szemérméről...” (Korán 24:31)

A muszlim nő ruhája nem lehet átlátszó vagy szűk, mert ennek az öltözéknek az a lényege, hogy ne látszódjon a nő alakja. A következő hadís (Mohamed Próféta – béke legyen vele – tanítása) erről szól: „Áisá (a Próféta (béke legyen vele) felesége) arról számolt be, hogy egyszer Ászmá, Abu Bakr lánya, úgy ment Allah Küldöttéhez, hogy vékony ruhát hordott. A Próféta odament hozzá és azt mondta: ‘Óh, Ászmá! Amikor egy lány eléri az érettséget (menstruál) nem való neki,

17. Ibn Abbász szerint csak az arc és a két tenyér maradhat látható.

hogy bármi látszódjon belőle, kivéve ezt és ezt (az arcára és a kezére mutatott).” (Abu Dáúd).

A muszlim nőnek kötelező a kendő viselése. A kendőt úgy kell hordania, hogy takarja a haját, a nyakát és a mellét. A kendő viselését Allah írta elő a muszlim nők számára, hogy ebben is különbözzenek a nem muszlimoktól. A kendő viselése egyrészt a muszlim nő vallási kötelessége, másrészt viselőjének szemérmes, erkölcsös és tiszta voltának kifejezője, hiszen a kendő nem csupán egy ruhadarab, amely befedi a testet. A kendő viselése megköveteli ugyanis a megfelelő – iszlám szerinti – szemérmes és szerény viselkedést.

A nők otthon természetesen olyan ruhát, ékszereket, sminket, parfümöt viselnek, amelyet csak akarnak, hiszen a muszlim nőnek dicséretes szépségét minél inkább megmutatnia férjének. Idegen férfiak jelenlétében, vagy amikor kimennek a házból szolidan, az iszlám előírásai szerint kell öltözködniük, nem sminkelhetik magukat, nem használhatnak parfümöt, és nem hordhatnak kopogós cipőt sem, hogy ne keltsék fel az idegen férfiak érdeklődését. (Korán 24:31)

A muszlim nő öltözködésének nőiesnek kell lennie. Ibn Abbász elmondása szerint: „A Próféta (béke legyen vele) megátkozta azt a férfit, aki úgy akar kinézni, mint egy nő; és azt a nőt, aki úgy akar kinézni, mint egy férfi.” (al-Bukhári).

A muszlim nő ruházata nem az elnyomást jelképezi, hanem kihangsúlyozza a nő erkölcsösségét, megköveteli a megfelelő tiszteletet, valamint megkülönbözteti a muszlim nőket a nem muszlim nőktől.

A muszlim férfi

Mint már említettük, a férfi és a nő egyenlő, s Isten előtt az a jobb (az emberek közül), aki istenfélőbb. Azonban Isten különbözőnek teremtette a férfit és a nőt, például a két nem különböző testfelépítése, különböző nemi hormonjaik, az agy nemek közötti szerkezeti különbsége stb. A férfi és a nő közti alapvető különbségeknek köszönhetően bizonyos képességekben is eltérő eredményeket produkálnak a két nem képviselői. Így a nők alkalmasabbak az érzelmek megértésére és kifejezésére, a családi fészek melegen tartására, a kisbábák ápolására. Ezzel szemben a férfiak általában képesek érzelmeiktől függetlenül döntéseket hozni, ezért ők alkalmasabbak vezetői pozíciók betöltésére és a fontosabb döntések meghozatalára.

Ezen eltérő emberi tulajdonságaik alapján a férfi és a nő különböző szerepet töltenek be a mindennapi életben. A férfi felelőssége az otthon anyagi fenntartása, a család és a feleség eltartása. A nő felelőssége pedig az otthon rendje, nyugalma és melege. Ha a nő dolgozni akar, a férje engedélye mellett dolgozhat, amennyiben munkája nem megy feladatának rovására. A nő arra költi keresetét, amire akarja, hiszen a férfival ellentétben neki nem kötelessége a család fenntartása. Ha a nő mégis támogatja anyagilag a családot, akkor azért csak köszönet jár neki, hiszen kötelességén felüli feladatot tett. A családi boldogság csakis ezzel a szereposztással őrizhető meg.

A muszlim férfinak kötelessége tisztelnie a feleségét. Ennek a tisztelnie a szavaiban és a cselekedeteiben egyaránt meg kell mutatkoznia. A férfinak mindig szépen kell beszélnie a feleségével, szem előtt tartva a női lélek érzékenységét. A férfinak sem szóban, sem tettekben nem szabad a nőt bántalmaznia, hiszen ez az iszlám szabályaival ellenkezik, és azt jelentené, hogy a férfi visszaél a rábízott felelőséggel.

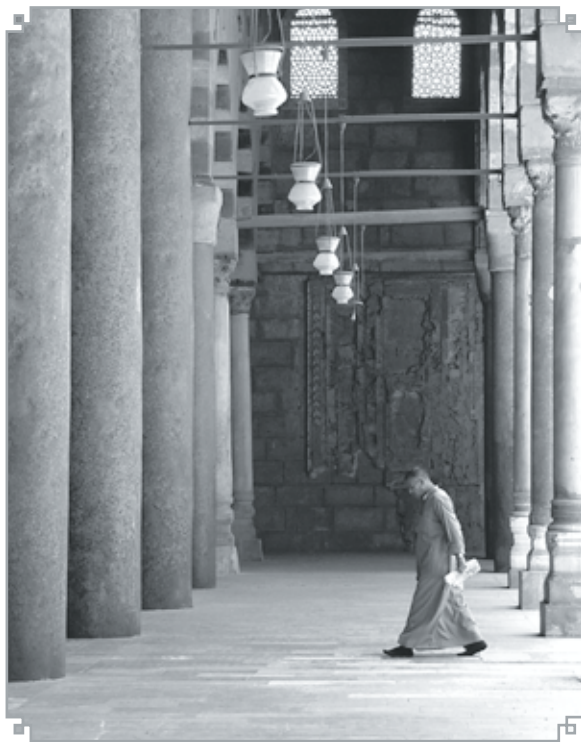
Allah megparancsolta a férfiakra is – úgymint a nőknek is –, hogy süssék le a tekintetüket, hiszen a tekintet mérgezett nyíl a szív számára, mivel gonosz dolgokra ösztönözhet minket. Ezért tilos az embernek egy másik ember szemérmét látni (kivéve a házastársát).

„Mondd a hívő férfiakra, hogy süssék le a tekintetüket és ügyeljenek a szemérmükre! Ez illendőbb nekik! Allahnak tudomása van arról, amit cselekszettek.” (Korán 24:30)

A muszlim férfi kötelességei közé tartozik a családjá és hazája védelmezése is.

A muszlim férfi öltözéke

A muszlim férfi öltözékének férfiasnak kell lennie. Ibn Abbász elmondása szerint: „A Próféta (béke legyen vele) megátkozta azt a férfit, aki úgy akar kinézni, mint egy nő; és azt a nőt, aki úgy akar kinézni, mint egy férfi.” (al-Bukhári). A muszlim férfiaknak olyan ruhát kell viselniük, ami takarja a szemérmüket,¹⁸ és ami nem nőies. Allah megtiltotta a férfiak számára a selyem és az arany viselését. A férfiak számára ajánlatos a parfüm használata és a szakáll növesztése. A szakállat ápolni kell, a bajuszt pedig rendszeresen vágni kell, mert nem szabad, hogy a szájba lógjon.

18. A férfiaknak takarniuk kell a köldök és a térd közötti területet.

Az iszlám Miért? Kinek? Mikor?

Az iszlám az a vallás, amely folyamatosan lett kinyilatkoztatva, Ádámtól Mohamed Prófétaig, és az Áldott Koránban nyerte el végső formáját. Ez az egyenes út, amelyhez nem férhet kétség, amelyet Allah küldött le Gábiel angyallal Mohamed Prófétahoz (béke legyen vele), hogy az igazságra vezesse vele az emberiséget. Mohamed Próféta (béke legyen vele) a próféták és a küldöttek pecsétje. Az iszlám pedig az egyetlen Allah által elfogadott vallás az emberiség számára, tehát minden embernek, akinek Allah életet és értelmet adományozott.

*„Ha bárki más vallás után vágyakozik az iszlámon kívül, attól az nem fog elfogadatni, és a túlvilág a vesztesek között lesz.”
(Korán 3:85)*

Olyan hit ez, amely ellentétben más vallásokkal, mentes mindenféle változástól. Eredeti és tiszta formájában maradt fenn.

Olyan hit ez, amely logikus, ésszerű és mentes az értelmetlen és elképzelhetetlen dolgoktól. Nem áll és soha nem állt ellentétben a tudománnyal, sőt a tudomány eredményei bizonyítják és alátámasztják a Korán állításait.

Nincs más olyan vallás az iszlámon kívül, amelynek csodáit ma is kézzel foghatóan tapasztalhatnánk. Gondoljunk csak a Korán nyelvezetére! Bárki, aki belemélyed, láthatja annak csodáját. Vagy nézzük meg a Koránban leírt, szabad szemmel nem látható folyamatokra való utalásokat, amelyeket csak napjaink tudományának fényében érthettünk meg! Vagy nézzük meg az iszlám törvénykezést, melynek rendelkezései közül többről is csak napjaink tudománya bizonyította be, hogy a legtökéletesebben képes bizonyos társadalmi problémákat kezelni!

Az iszlám továbbá mentes mindenféle felesleges rituálétól, dísztől és pompától. Egyszerű vallás, amely minden helyen és minden körülmények között könnyen betartható. Nem tesz kötelezővé mást, mint amire feltétlenül szükségünk van az életben és a túlvilágon való boldoguláshoz, és nem tilt meg mást, csak azt, ami a pusztulásba vezet.

Bárki, aki vallást akar választani, arra vágyik, hogy értelmes és ésszerű alapokra helyezze az életét. Az iszlám pedig ilyen vallás. Az iszlám vallás az egyetlen igaz és tiszta vallás.

Tehát mindazoknak, akik észreveszik Allah adományait, azoknak, akik képesek hallani Allah szavát, azoknak, akik képesek megérteni Allah jeleit, azoknak, akik a szíve telve van szeretettel és hálával Allah iránt, neked, nekem és azoknak, akiknek szíve nyitva áll a hitre, ezt a vallást ajánlom. Engedj hát szíved hívásának a hithez. Ez az esélyed ez életre, egy olyan értékes lehetőség, amely lehet, hogy nem érinti meg szívedet újra.

Most, nem holnap!

*„A ti Istenetek az Egyedül Való Isten. Vessétek alá magatokat Néki!
És hirdess örömhírt azoknak, akik megalázkodnak (Uruk) előtt.”
(Korán 22:34)*

A nagy utazás

Ha meggyőződted arról, hogy az iszlám az igaz vallás, akkor keress egy megbízható iszlám központot vagy iszlám szervezetet, és lépj kapcsolatba egy megbízható muszlim emberrel (wali¹⁹), aki a későbbiekben segíteni fog neked, illetve képviselni fogja az érdekeidet.

Mielőtt kinyilvánítanád a sahadát, feltesznek neked néhány kérdést, hogy megbizonyosodjanak arról, hogy valóban tiszta szívből és a tudásod által szeretnél muszlim lenni.

Mielőtt az iszlámba belépnél a tanúságtétel (saháda) kimondásával, végezd el a guszlt azzal a szándékkal, hogy visszatérsz az igaz útra, azaz az iszlámhoz. (A férfiaknak ajánlatos szépen felöltözni, és kellemes illatú parfümöt használni.)

Mit kell majd mondanod?

Az iszlámba való belépéshez elegendő azt mondani:

‘Ashadu an lá iláha ill Allah, wa ashadu anna Muhammad raszúl-Allah. (Tanúsítom, hogy nincs más igaz isten, csak Allah, és tanúsítom, hogy Mohamed Próféta az Ő küldötte.)

Ezután még folytathatod: Wa ashadu anna Ísza abdullahi wa raszúluhu. Bari’tu min kulli dínin jukhálifu dín al-islám’ (És tanúsítom, hogy Jézus, Allah szolgája és küldötte. És elhatárolom magam minden vallástól, amely ellenkezik az iszlámmal.).

Ehhez még azt is hozzáteheted: Szilárdan hiszek Allahban, az angyalaiban, az Írásaiban, a küldötteiben, az Ítélet Napjában és a sorsban, (akár jó legyen, akár rossz). Ígérem Allahnak, hogy az istenszolgálatban nem társítok Mellé semmit, állhatatosan elvégzem a napi öt imát, megadom a zakátot, soha nem lopok, nem követek el paráznságot, jogtalanul soha nem ölök embert, és soha nem szegem meg az engedelmességet Allahnak. Dicsőség legyen Allahnak, Aki az igaz hithez vezetett engem!

Az első tett a tanúságtétel után:

Ha kimondtad a tanúságtételt, akkor mosakodj meg és imádkozd az aktuális kötelező imát. Ehhez egyenlőre – addig, amíg teljesen nem tanulsz meg az ima menetét – elég az, ha a mozdulatokat végzed, minden mozdulat elkezdésekor azt mondd: Allahu akbar, és

19. A wali szó képviselőt jelent. A wali, az iszlám vallás előírásai szerint, a pártfogoltja érdekeit képviseli.

minden mozdulatkor azt mondd: „SzubhánAllah, alhamdu lillah, lá iláha illál lah, Allahu akbar.”. (Magasztaltassék Allah, Allahnak jár a hála és a dicsőség, nincs más isten Allahon kívül, Allah a leghatalmasabb.) Az imabefejezésekor jobbra és balra fordítsd a fejedet mondván: Asszalamu alejkum! - Asszalamu alejkum! (Allah békéje legyen veletek!).

Hogyan erősítsd iszlám hitedet?

Miután meggyőződésed által muszlimmá válsz, egy tiszta, új oldalt kezdhetsz cselekedeteid fejezetében, mivel aki muszlim lesz, annak Allah megbocsátja az összes előzőleg elkövetett bűnét.

Muszlimmá válni olyan, mint egy új és tiszta élet kezdete. Fejlődnöd és erősödnöd kell az iszlámban. Hogyan teheted ezt meg?

Tanulj sokat, mert az iszlámban a tanulás és a tudás nagyon fontos! Olvasd gyakran a Koránt, ha ez még nem megy, akkor a Korán értelmezését, Mohamed Próféta (béke legyen vele) tanításait, és a Próféta (béke legyen vele) életrajzát! Vegyél részt a pénteki imán, hallgasd meg a pénteki beszédet és imádkozz együtt muszlim testvéreiddel! Vegyél részt a két ünnepi imán, és minden vallásos, iszlámot tanító összejövetelen és órán! Ismerkedj meg minél több muszlim testvéreddel, legyenek olyan vallásos muszlim barátaid, akik jól ismerik az iszlámot, és a te állandó segítőd lesznek!

Amikor megismered az iszlám világnézetét és az iszlám álláspontját a teremtésről, a világegyetemről és az életről, rájössz, hogy az iszlám nem csak szertartások és viselkedésformák összessége, hanem egy, az élet minden részletére kiterjedő rendszer, amely a társadalom és az egyének erkölcsösségéhez, békés életéhez és boldogságához nyújt útmutatást. Ha erre rájössz, te is azon fogsz munkálkodni, hogy jobb ember legyél, és hogy a körülötted lévő világ is jobb legyen. Ahhoz, hogy jobb legyél, próbálj meg az iszlám öt alapköteleességén felül minél több jó cselekedetet véghezvinni, pl. legyél türelmes, bőkezű, állhatatos, imádkozz önkéntes imákat (a kötelező napi öt imán felül), végezz önkéntes böjtöt (a kötelező Ramadán havi böjten kívül), látogasd muszlim testvéreidet, légy jó a szüleidhez és ápolj a rokoni kapcsolataidat, olvass iszlámmal kapcsolatos könyveket, oszd meg élményeidet másokkal, és mutass jó példát az embereknek!

Hívj másokat is a helyes útra!

Mohamed Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Ha Allah általad vezet egy embert az iszlámhoz, jobb az neked, mint birtokolni a legértékesebb vagyont.”.

Azt is mondta: „Bárki, aki másokat hív az igaz úthoz, az őt követő jutalmát is elnyeri, és semmit sem csökkent az őt követő jutalmából.”.

Légy ezért buzgó a nem muszlim ismerőseid iszlámra hívásában. Kezdd a hozzád legközelebb álló emberekkel, mint pl. szüleiddel, házastársaddal, gyermekeiddel, testvéreiddel, rokonaidal és barátaidal. Allah azt mondta a küldöttének, Mohamed Próféta-nak (béke legyen vele):

*„És figyelmeztess a hozzád legközelebb álló rokonaidat.”
(Korán 26:214)*

Beszélg másoknak Allah azon áldásairól és kegyelméről, amit azoknak ad az evilágon és a túlvilágon, akik elfogadják az iszlámot.

Nagyon fontos tudnod ugyanakkor, hogy az iszlám azt tanítja, hogy nincs kényszer a vallásban. Allah azt mondta:

„Nincs kényszer a vallásban! Immár látván látszik az igaz út különbsége a tévelygéstől. Aki megtagadja a tagútot¹⁹ és hisz Allahban, az szilárd fogódzóba kapaszkodik, amely nem szakad el. Allah (mindent) hall és (mindent) tud.” (Korán 2:256)

Tudd, hogy a hívásod az iszlám helyes, megfelelő ismertetésében merül ki. Tilos az erőszakoskodás vagy az embereket zavaró, feszélyező és visszatetszést kiváltó „térítés”!

*„Ha elfordulnak – a te feladatod csupán a nyilvánvaló igehirdetés.”
(Korán 16:82)*

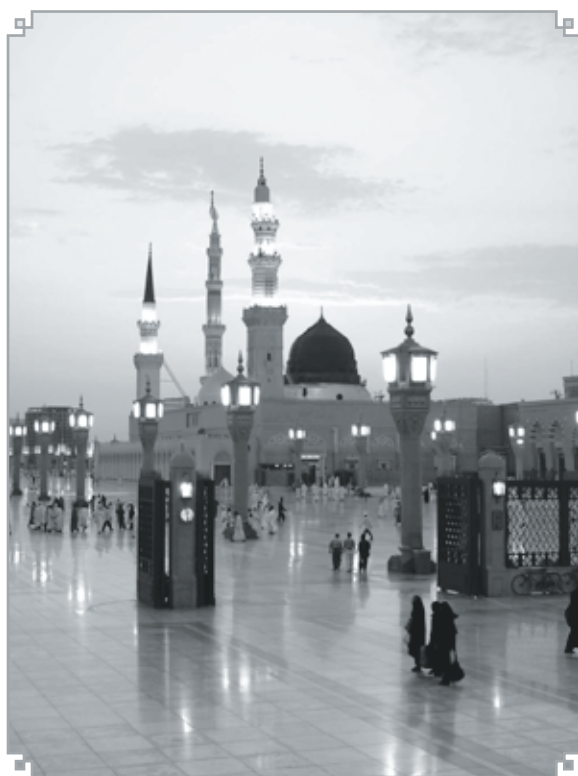
Amikor az iszlámra hívod az embereket mindig légy türelmes, és beszélj szépen, még akkor is, ha úgy érzed ellenségesek veled. Az iszlámra hívás nem csak szavaidban, hanem a tetteidben is meg kell, hogy nyilvánuljon. Viselkedj mindig az iszlám előírásainak megfelelő-

19. At-tagút: A tagút az, akit vagy amit Allah helyett imádnak, szeretnek vagy követnek.

en. A nem muszlimokkal kapcsolatban is mindig az iszlám előírásait kell szem előtt tartanod. Hidd el a becsületesség, az igazságosság, az őszinteség, a türelem és az állhatatosság remek dáwa.²⁰

„Hívjál a te Urad útjára bölcsességgel és szép buzdítással! És úgy szállj vitába velük, ahogy az a legjobb.” (Korán 16:125)

Végül ne feledd, hogy Allah minden fohászt meghallgat, ezért fohászkodj embertársaidért, hogy Allah engedelmével ők is megtalálják az igaz utat!

20. A dáwa szó iszlámra hívást jelent, azaz az iszlám megfelelő, helyes ismertetését.

Második rész

Muszlim lettem

Egy igaz történet arról, hogyan ragadott meg az iszlám egy keresztény prédikátort

Előszó

Mint egykori lelkésze és presbitere a keresztény egyháznak, rám hárul a feladat, hogy felvilágosítsam azokat, akik a sötétségben járnak. Miután magával ragadott az iszlám, égető szükségét éreztem, hogy segítsek azoknak, akik még nem lettek megáldva azzal, hogy megtapasztalják az iszlám fényét.

Köszönöm a Mindenható Istennek, Allahnak, hogy kegyes velem és megengedte, hogy megismerjem az iszlám szépségét, ahogyan Mohamed Próféta (béke legyen vele) és az ő helyesen vezetett követői tanították. Ez Allah kegyessége, hogy megkaptuk az igaz útmutatást és a képességet, hogy kövessük az igaz ösvényt, amely elvezet a boldoguláshoz, ebben az életben és a túlvilágon.

Hála Allahnak azért a kedvességért, amit Sejk Abdullah bin Abdul-Azeez bin Báz tanúsított velem szemben, és azért, hogy általa megismertem az iszlámot. Becsben tartom a tudást, amit a vele való találkozások alkalmával szereztem, és tovább haladok annak útján. Rajta kívül is sokan segítettek és bátorítottak – de félve attól, hogy kifelejtsem valamelyiküket – nem sorolom fel a nevüket. Elegendő azt mondanom, köszönet Allahnak minden testvéremért, aki szerepet játszott a fejlődésben az iszlám terén. Imádkozom, hogy ez a kis munka jótétemény legyen mindannyiunk számára. Remélem, hogy a keresztények felismerik, hogy van remény azon csökönyös problémák és zavaró körülmények megoldására, melyek a kereszténység zömét érintik. A megoldás a keresztény problémákra nem található meg a kereszténységben, mert maguk a keresztények a saját gondjaik okozói. A keresztény világot gyötrő problémákkal az egész vallásos világ szembenéz. A megoldást azonban csak az iszlámban lehet megtalálni. Allah vezessen minket, és jutalmazzon a legjobb cselekedeteink és szándékaink szerint!

Abdullah Muhammed Al-Faruque (at-Táif, Szaúd-Arábia)

Kezdetek

Fiatal fiúként mély istenfélelemmel neveltettem – főképp a nagymamám által, aki baptista volt –, így a vallás már nagyon korán életem központi részévé vált. Hatévesen tudtam az összes jutalmat, ami egy jó kisfiúra vár a Paradicsomban, és ismertem minden Pokol béli büntetést, amit azok a gyerekek érdemelnek ki, akik csintalanok. A nagymamám megtanította nekem, hogy minden hazug halálra ítéltetik a Pokol tűzében és örökké ott fog égni.

Az édesanyám két műszakban dolgozott, de az együtt töltött időben folyton nagyanyám tanításaira emlékeztetett. Az öcsém és a nővérem, úgy tűnt, nem veszik annyira komolyan nagyanyánk intését a túlvilági életről, mint ahogyan azt én tettem. Emlékszem, amikor láttam a Holdat mély vörös árnyalatúként, elkezdtem sírni, mert azt tanultam, hogy az Utolsó Nap eljövételének egyik jele, hogy a Hold olyan vörös lesz, mint a vér. Nyolcéves gyerekként félelmeim alakultak ki az Utolsó Nap általam kigondolt földi és égi jeleiről, ami oda vezetett, hogy rémálmaim voltak arról, hogy milyen lesz az Ítélet Napja. A házunk közel állt egy vasúti vágányhoz és a vonatok gyakran robogtak el mellettünk. Emlékeim szerint gyakran felébredtem a mozdonyok kürtjének iszonyú zajára, azt gondolva, hogy meghaltam és feltámadtam a kürt megfújása után. Ezek a dolgok beleivódtak fiatal agyamba, kombinációjaként annak, amit hallottam és annak, amit gyerekkönyvekből, „bibliai történetként” olvastam.

Minden vasárnap teljes díszbe öltözve mentünk a templomba. A nagyapám vitt minket. Számomra a templom hosszú órák eltöltését jelentette. Körülbelül délelőtt tizenegykor értünk oda és néha délután háromig is ott voltunk. Számtalanszor aludtam el nagymamám ölében. Néha megengedték a bátyámnak és nekem, hogy a vasárnapi leckék vége és a délelőtti ima között elhagyjuk a templomot és nagyapámmal a vasúti téren üldögéljünk, nézve hogyan haladnak át a vonatok az állomáson. Nagyapa nem volt templomba járó ember, de megértette, hogy a család fontosnak tartja, hogy vasárnaponként ott legyen. Később szélütést kapott, amitől részlegesen megbénult és attól kezdve nem tudtunk rendszeresen megjelenni a templomban. Lehet, hogy ez az időszak volt az egyik döntő szakasza fejlődésemenek.

Új elszántság

Belenyugodtam, hogy többet családotól nem járunk templomba, de szükségét éreztem, hogy önállóan elmenjek oda. Tizenhat évesen

elkezdtem látogatni egy barátomék templomát, ahol az apja volt a lelkész. Ez egy kicsi épület volt, egy üzlettel, ahol a barátom családja, egy iskolatársunk és én voltunk a tagok. Hónapokig tartott ez így, mígnem a templom bezárt. Érettségi után, amikor egyetemre mentem, újra felfedeztem elkötelezettségemet a vallás iránt és teljesen elmélyedtem a pünkösdi tanításban. Meg voltam kereszttelve és fel voltam töltve a Szent Lélekkel, ahogy ezt az élményt később nevezték. Egyetemistaként hamar a templom büszkesége lettem. Mindenkinnek nagy reménye volt bennem, és én boldog voltam, hogy újra az „üdvözülés” útját jártam.

Amikor csak nyitva volt az ajtó, én mentem a templomba. Napokon, hónapokon át tanultam a Bibliát, órákat vettem az akkori keresztény tudósoktól. Nagyra értékeltem a Minisztérium felkérését és elkezdtem prédikációkat tartani – bár még csak húszéves voltam. Egy-kettőre ismertté váltam. A végtelenségig dogmatikus, rugalmatlan voltam és hittem, hogy senki sem üdvözülhet, csakis az, aki az én templomi gyülekezetembe jár. Kategorikusan elítéltem azokat, akik nem azon az úton ismerték meg Istent, amelyik úton én ismertem meg Őt. Arra tanítottak, hogy Jézus (béke legyen vele) és Isten egy és ugyanaz. Arra tanítottak, hogy a templomunk nem hisz a Szentháromságban, de Jézus (béke legyen vele) valójában az Atya a Fiú és a Szentlélek. Megpróbáltam megérteni ezeket, bár el kellett ismernem, hogy nem igazán értettem.

Csodáltam a nők szerény ruháját és a férfiak istenfélő viselkedését. Szerettem alkalmazni egy tételt, miszerint a nőktől elvárták, hogy öltözetük teljesen eltakarja őket, ne fessék az arcukat és viselkedjenek a kereszténység igaz követőiként. Meg voltam győződve arról, hogy végül megtaláltam az igaz utat az örökkévaló boldogsághoz. Vitakoztam volna bárkivel más templomokból, más hitűekkel és teljesen elhallgattattam volna őket a tudásommal a Bibliáról. Megtanultam bibliai tételek százait és ezek lettek a szónoklataim védjegyei. Bár nyugodt voltam afelől, hogy a helyes úton járok, egy részem még mindig kutatott. Úgy éreztem, hogy van egy magasabb igazság, amit elérhetek. Meditáltam és imádkoztam Istenhez, amikor egyedül voltam, hogy vezessen engem az igaz valláshoz és bocsássa meg nekem, ha amit tettem, helytelen volt.

Sosem volt semmilyen kapcsolatam muszlimokkal. Akiket ismertem és azt állították magukról, hogy az iszlámot követik, Elijah Mohamed követői voltak. Azt mondták róluk, hogy ők a „Fekete Muszlimok” vagy az „Elveszett-megtalált Nemzet”. Ez a 70-es évek végén történt, ami-

kor Louis Farrakhan megpróbálta újjáépíteni azt, amit „Iszlám Nemzetnek” hívtak. Egy munkatárs meghívására elmentem meghallgatni Farrakhan előljáró beszédét és az olyan élmény volt, ami drámaian megváltoztatta az életemet. Soha életemben nem hallottam még fekete embert úgy beszélni, ahogyan azt ő tette. Azonnal meg akartam szervezni egy találkozót vele, hogy megpróbáljam áttéríteni az én vallásomra. Élveztem, hogy hirdetem az Evangéliumot, és reméltem, hogy megmentek elveszett lelkeket a Pokol tűzétől – függetlenül attól, hogy kik ők.

A diploma megszerzése után egézsnapos munkaidőben kezdtem dolgozni, lassan a Minisztérium csúcsára kerültem. Ekkor váltak Elijah Mohamed követői egyre láthatóbbá-hallhatóbbá. Nagyra becsültem az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy megtisztítsák a fekete kommunákat a belülről romboló sátáni dolgoktól. Támogattam őket azért, hogy megvásároltam az írásaikat és találkoztam, beszélgettem velük. Bekapcsolódtam az oktatási folyamatukba is, hogy megismerjem, pontosan miben hisznek. Sokan közülük tisztaszívűek voltak, mégsem tudtam elfogadni azt a gondolatot, hogy Isten fekete. Azt is elleztem, hogy a Bibliát saját nézőpontjuk alátámasztására használták fel. Ott volt egy könyv, amit igazán ismertem és nagyon zavart, hogy amit én helyesnek gondoltam, ők félremagyarázzák, vagy hibásan értelmezik. Helyi támogatású, Bibliát oktató iskolákba jártam és eléggé jól informálttá váltam a Biblia ismeretének különböző területein.

Körülbelül hat év múlva Texasba költöztem, ahol két templomnak is tagja voltam. Az első templom vezetője egy fiatal, tapasztalatlan, alacsonyan képzett lelkész volt. Ekkorra már a keresztény szentírásokról szerzett tudásom rendkívülivé fejlődött. Megszállottá váltam a Biblia tanulásában. Mivel rájöttem, hogy többet tudok, mint a jelenlegi vezető, tisztelettudóan otthagytam a templomot és csatlakoztam egy másikhoz, egy másik városban, ahol úgy éreztem, még többet tanulhatok. Ennek a rendkívüli templomnak a lelkésze igen tanult volt, és nagyszerű tanár, de néhány gondolata nem felelt meg a mi templomi szervezetünk normáinak. Liberális szemléletmódja ellenére élveztem a nevelését. Hamarosan megtanultam keresztény életem legfontosabb, legértékesebb leckéjét, ami így hangzott: „Nem mind arany, ami fénylik!”. A külső látszat ellenére, sátáni dolgok foglaltak helyet a templomban, amiről én sohasem gondoltam volna, hogy előfordulhatnak. Ezek a sátáni dolgok arra készítették, hogy igazán elgondolkodjak és kezdtem megkérdőjelezni azt a tanítást, amely iránt olyan elkötelezett voltam.

Isten hozott az igazi templomi világban

Hamarosan felfedeztem, hogy a Minisztérium hierarchiájának előjárói között féltékenységi uralkodik. Azok a dolgok, amikhez ragaszkodtam, megváltoztak. A nők olyan ruhát hordtak, ami – szerintem – szégyenletes volt. Az emberek úgy öltözködtek, hogy felhívják magukra a figyelmet – persze elsősorban a másik nem figyelmét. Rájöttem, hogy milyen nagy szerepet játszik a pénz és az irigység a templomi élet körforgásában. Sok kicsi templom küszködött és felkértek minket, hogy tartsunk találkozókat, mert így pénzt tudunk gyűjteni számukra. Az előjáróim azonban azt mondták nekem, ha egy templomnak nincs meg egy bizonyos számú tagsága, akkor ne vesztegessem az időmet azzal, hogy ott prédikálok, mert nem fogok megfelelő anyagi ellenszolgáltatásban részesülni. Elmagyaráztam, hogy én nem a pénzért vagyok ott és akkor is prédikálni fogok, ha csak egyetlen tagja van egy templomnak és ráadásul mindezt ingyen fogom tenni. Kérdezgetni kezdtem az általam bölcsnek vélt embereket, és rá kellett jönnöm, hogy amit ezek az emberek csinálnak az csak show-műsor. Rájöttem, hogy a pénz és a hatalom sokkal fontosabb számukra, mint az igazságot tanítani a Bibliáról.

Mint a Bibliát jól ismerő ember tudtam, hogy vannak benne hibák, ellentmondások és kitalációk. Úgy gondoltam, hogy az embereket fel kell világosítani a Biblia igazságáról. Az ötletet, hogy az embereknek a Bibliát ebből az aspektusából tanítsák, sátni ötletnek tulajdonították.

Ennek ellenére kérdéseket tettem fel nyilvánosan a tanárainknak a biblia-órákon, amelyeket egyikőjük sem tudott megválaszolni. Egyetlen tanárom sem tudta megmagyarázni, hogy Jézus (béke legyen vele), aki feltehetően Isten, hogyan lehet egyidőben feltehetően az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyben, és mégsem része a szentháromságnak. Számos prédikátornak kellett végül elfogadnia, hogy nem értik ezt a kérdést, de egyszerűen elvárták tőlünk, hogy higgyünk benne.

Történtek házasságtörések és paráználkodások, s mindez büntetlenül maradt. Néhány prédikátort kábítószerezésen kaptak, romba döntve ezzel a saját és a családjuk életét. Más vezetőkről kiderült, hogy homoszexuálisok. Voltak lelkészek, akik paráznaságot követtek el más templomok fiatal nőtagjaival. Ezek együttevée, párosítva azzal, hogy nem kaptam fontos kérdésekre kielégítő válaszokat, arra késztettek engem, hogy keressem a változást. Ez a változás akkor jött el, amikor elvállaltam egy munkát Szaúd-Arábiában.

Egy új kezdet

Nem sokkal Szaúd-Arábiába való megérkezésem után azonnal láttam a különbséget a keresztény és a muszlim emberek életstílusában. Elijah Mohamed és Louis Farrahan követőitől is különböztek az itteniek, hiszen itt mindenféle nemzetiségű, bőrszínű és anyanyelvű ember élt. Azonnal határozott vágyat éreztem, hogy többet tanuljak erről a sajátos vallásról. Lenyűgözött Mohamed Próféta (béke legyen vele) élete. Könyveket kértem az egyik testvértől, aki az emberek islámra való hívásában tevékenykedett. Ő – lehetőség szerint – ellátott mindazon könyvekkel, amit csak akartam, s én minden egyes könyvet elolvastam. Aztán megkaptam a Szent Koránt és néhány hónap alatt számtalanszor végigolvastam. Kérdést kérdés után tettem fel, és mindig kielégítő választ kaptam. Feltűnt nekem, és nagy hatást gyakorolt rám, hogy nem akartak mindenáron lenyűgözni a tudásukkal. Ha az egyik testvér nem tudta valamilyen kérdésre a választ, egyszerűen azt mondta, hogy nem tud rá válaszolni, de megkérdez valakit, aki tudja a kérdésre a pontos választ. A következő napon mindig megkaptam a kérdéseimre a válaszokat. Észrevettem, hogy az alázatosság milyen nagy szerepet játszott ezeknek a titokzatos embereknek az életében a Közel-Keleten.

Lenyűgözött a látvány, hogy a nők eltakarják magukat tetőtől talpig. Nem láttam semmilyen vallási hierarchiát, senki sem versenyzett semmilyen pozícióért. Ezek mind csodálatosak voltak, de hogy barátkozhatnék meg a gondolattal, hogy elvonjam magam a tanításoktól, amelyek gyerekkorom óta körülvettek. Mi lesz a Bibliával? Tudtam, hogy van benne igazság, még akkor is, ha meg lett változtatva és számtalanszor újjá lett írva. Majd kaptam egy videokazettát, amelyen egy vita-beszélgetés volt látható Sejk Ahmed Deedat és Jimmy Sweggart tiszteletes között. A kazettán hallott vita végképp meggyőzőtt, és azonnal muszlim lettem.

Elvittek Sejk Abdullah bin Abdul-Azeez bin Báz irodájába, hogy hivatalosan is jóváhagyják muszlimságomat. Tanácsokkal láttak el, hogyan készüljek fel a hosszú útra, ami előttem áll. Ez egy igaz születés volt a sötétségből a világosságra. Töprengtem, hogy vajon a csodálóim a templomból hogyan fogadják majd azt, hogy az islám követőjévé váltam. Előbb megtudtam, mint gondoltam volna. Vissza mentem az Egyesült Államokba szabadságra és heves kritizálás várt a hiányos hitem miatt. Sok-sok címmel megbélyegeztek – a hitehagyottól a semmirekellőig. Az embereknek az úgynevezett templomi vezetők azt mondták, hogy még csak meg se említsék a nevemet az

imádkozásokon. Lehet, hogy furcsán fog hangzani, de engem ezek a dolgok a legkevésbé sem zavartak. Nagyon boldog voltam, hogy a Mindenható Isten, Allah, kiválasztott, hogy a helyes úton vezessen engem, és semmi más nem számított.

Most már csak olyan elkötelezett muszlim akartam lenni, amilyen elkötelezett voltam keresztényként. Ez persze tanulást jelentett. Rájöttem, hogy az iszlámban mindenki addig juthat, ameddig akar. A tudásban nincs monopólium, mindenki tanulhat, aki csak meg akarja adni magának ezt a lehetőséget. Kaptam egy Szahíh Muslim gyűjteményt (A Próféta – béke legyen vele – összes tanítása) ajándékként a Koránt oktató tanáromtól. Ekkor rájöttem, hogy mennyire fontos tanulni a Próféta (béke legyen vele) életét, cselekedeteit és mondatait, ezért elolvastam és megtanultam minden hadísz, amit angol nyelven meg lehetett találni. Felfedeztem, hogy a tudásom a Bibliáról előnyt jelent, ami nagyon hasznos abban, hogy meggyőzhessem azokat, akik keresztény háttérrel rendelkeznek. Teljesen új értelmet kapott az életem. Az egyik legfontosabb, ami megváltoztatta a földi életemhez való hozzáállásomat, hogy ezt az életet úgy kell élni, hogy az csak előkészítése a túlvilági életnek. Az is új tapasztalat volt számomra, hogy megtudtam, pusztán a jó szándékunk is jutalmazást nyer. Ha szándékunkban áll jól cselekedni, akkor ezért meg leszünk jutalmazva – még akkor is, ha a jócselekedet meghíúsul. Ez teljesen más volt a templomban. A hozzáállás ott az volt, hogy „A Pokolba vezető út is jószándékkal van kirakva”. Nem volt lehetőség a győzelemre. Ha bűnt követett el valaki, akkor a lelkeseknek kellett meggyónnia azokat, főleg a nagy bűnöket, mint például a házasságtörést. Szigorúan, és csak a cselekedetek szerint voltak az emberek megítélve.

Összegzés – a jelen és a jövő

Amikor interjút készítettem velem az Al-Madinah című újság, megkérdeztek arról, hogy mivel foglalkozom jelenleg és mik a terveim a jövőre nézve. Jelenlegi célom, hogy megtanuljak arabul és tovább tanuljak, hogy tovább növeljem a tudásomat az iszlámról. Manapság elfoglalt vagyok a dáwa (az iszlám ismertetése) területén. Felkértek, hogy tartsak előadásokat nem muszlimoknak, akik keresztény háttérrel rendelkeznek. Ha Allah, a Mindenható, megkíméli az életemet, remélem, hogy többet tudok írni a vallások összehasonlítása terén.

A muszlimok kötelessége, hogy ismertessék az iszlámot az egész világon. Mint olyan, aki sok időt töltött el a Biblia oktatásával, kivételes kötelességét érzem annak, hogy oktassam az embereket egy

olyan könyv hibáiról, ellentmondásairól és változtatásairól, amelyben emberek milliói hisznek. A legnagyobb öröm tudni, hogy nem fogok nagy vitákba szállni keresztényekkel, mivel én voltam a tanár, aki az általuk használt vita-módszereket tanította. Megtanultam, hogy hogyan kell vitázni, felhasználva a Bibliát a kereszténység megvédésére, ugyanakkor tudtam az ellenvéleményeket az egyes témákról, de még mi is, mint prédikátorok, tiltva voltunk attól, hogy bárkivel is vitába szálljunk bizonyos dolgokat illetően.

Fohászkodom azért, hogy Allah bocsássa meg tudatlanságunkat és vezessen minket az úton, ami a Paradicsomba visz. Magasztaltassék Allah! Az Ő békéje és áldása legyen Prófétájával, Mohameddel, az ő családjával, barátaival és igazhitű követőivel.

Szalmán al-Fariszi, az igazságkereső

Mohamed Próféta (béke legyen vele) áldott társa, Szalmán al-Fariszi (Allah legyen elégedett vele) így beszélt el az iszlámhoz vezető útját:

„Iszfahán városában, Perzsiában nőttem fel, Dzsajján faluban. Az édesapám volt a falu vezetője. Ő volt a leggazdagabb ember, és az ő pozíciója volt a legmagasabb. Születésem óta apám jobban szeretett engem bárki másnál. Ahogy telt az idő, ez a szeretet olyan erős és mindent elsöprő lett, hogy apám attól félt, hogy elveszít engem, vagy valami rossz történik velem. Ezért otthon tartott ugyanúgy, ahogy a fiatal lányokat tartották otthon.

Zoroasztránus hívő voltam, és olyannyira buzgó ebben, hogy elnyerhettem a tűz – amit imádtunk – őrzője pozícióját. Az én feladatom az volt, hogy soha ne hagyjam kialudni a tüzet egy órára sem, se nappal, se éjszaka.

Apámnak nagy földterületei voltak, amelyek bőséges termést hoztak. Ő felügyelte a földeket és a betakarítást. Egy nap előjárói teendői annyira lefoglalták, hogy azt mondta nekem: 'Fiam, amint látod, túl elfoglalt vagyok, hogy a földekre menjek. Menj és intézd el ma ott az ügyeket helyettem!'. A birtok felé vezető út egy keresztény templom mellett vezetett, és imájuk hangjai megragadták a figyelmemet. Abban az időben, amíg apám az emberektől elzárva tartott, semmit nem tudtam a kereszténységről, sem bármely más vallásról. Amikor meghallottam a keresztényeket imádkozni, bementem a templomba, hogy megnézzem, mit csinálnak. Mély benyomást tett rám, és éreztem, hogy vonzódok a vallásukhoz.

'Istenre esküszöm' – mondtam – 'ez jobb, mint a mienk! Nem hagyom el őket, amíg lemegy a nap.' Kérdésekre elmondták, hogy a keresztény vallás a Levantén (Szíria és a környező területeken) keletkezett. Aznap nem mentem el apám birtokára, és este hazamentem. Apám megkérdezte tőlem, mit csináltam. Elmondtam neki, hogy találkoztam keresztényekkel, és hogy nagyon tetszett nekem az ő vallásuk. Ő aggódva azt mondta: 'Fiam, semmi jó nincs abban a vallásban. A te és az ósapáid vallása jobb.'

'Nem – Istenre esküszöm – az ő vallásuk jobb, mint a miénk!' – mondtam, véleményemhez ragaszkodva.

Apám kétségbeesett, és attól félt, hogy elhagyom a vallásunkat. Ezért bezárt a házba és láncot rakott a lábamra. Nekem viszont sikerült egy üzenetet küldenem a keresztényeknek, hogy értesítsenek engem, ha valamilyen karaván megy Szíriába. Hamarosan kapcso-

latba léptek velem, és megmondták, hogy van egy karaván, amely Szíriába indul. Sikerült kiszabadulnom a bilincsből, és áruhában elkísértem a karavánt Szíriába. Ott megkérdeztem, hogy ki a keresztény vallás vezetője, és a püspökhöz irányítottak engem. Elmentem hozzá, és azt mondtam neki: 'Keresztény szeretnék lenni, téged akarok szolgálni, tőled akarok tanulni, és veled akarok imádkozni!'.
A püspök beleegyezett, és beléptem az egyházba az ő szolgálatában. Hamarosan azonban felfedeztem, hogy az az ember korrupt volt. Azt parancsolta követőinek, hogy adakozzanak, és buzdította őket erre. Amikor azonban az emberek odaadták neki, hogy Isten útján költse a pénzüket, ő magának gyűjtötte össze az egészséget, és nem adott semmit a szegényeknek vagy a szűkölködőknek. Így hatalmas mennyiségű aranyat halmozott fel. Amikor a püspök meghalt, és a keresztények összegyűltek, hogy eltemessék, elmondtam nekik a korrupciót, amit a püspök gyakorolt, és kívánságukra megmutattam nekik, hogy hol tartotta adományait. Amikor látták a hatalmas edényeket tele arannyal és ezüsttel, azt mondták: 'Istenünkre esküszünk, nem temetjük el őt.'

Felszögezték egy keresztre, és kövekkel dobálták meg. Én ezután azt a személyt szolgáltam, aki az ő helyére jött. Az új püspök aszkéta volt, aki a Túlvilágra áhítozott, és éjjel-nappal imádkozott. Nagyon tiszteltem őt, és hosszú időt töltöttem a társaságában."
Az ő halála után Szalmán különböző keresztény vallásos emberektől tanult Moszulban, Niszibiszben és végül Ammurijában. Ezek közül a legutolsó beszélt Szalmánnak az új, utolsó Próféta megjelenéséről a pálmafák (az arabok) földjén, akinek világos jelei vannak: elfogadja az ajándékot, de az adományt soha nem tartja meg magának; a két váll között van a prófétapecsétje. És arra buzdította Szalmánt, hogy ha tud, akkor menjen oda. Szalmán így folytatta a történetet:

„Néhány arab vezető a Kalb törzsből áthaladt Ammuriján, és én megkértem őket, hogy vigyenek magukkal a pálmafák földjére az összes pénzemért cserébe. Ők beleegyeztek, és én fizettem nekik. Amikor elértük Wadi al-Qurát (egy völgy Medina és Szíria között), megszegették az egyességüket, és eladtak engem egy zsidónak. Rabszolgaként dolgoztam neki, s ő végül eladott engem egy unokaöccsének, aki a Banu Quraiza törzshöz tartozott. Ez az ember elvitt engem magával Jathribba (Medinába), a pálmaültetvények városába, amiről keresztény tanárom beszélt nekem.

Ebben az időben a Próféta (béke legyen vele) Mekkában hívta népét az iszlámra, azonban én nem hallottam róla semmit, rabszolgaságom szigorú kötelezettségei miatt.

Amikor a Próféta (béke legyen vele) megérkezett Jathribba Mekkából való hidzsrája (kivándorlása) után, én éppen gazdám egyik pálmájának a tetején voltam, és valami munkát végeztem. Gazdám a fa alatt ült. Jött az egyik unokaöccse és azt mondta: 'Isten indítson háborút Awsz és Khazradzs (Medina két legnagyobb arab törzse) ellen. Isten bizony, most Qubában gyűltek össze, hogy találkozzanak egy emberrel, aki ma jött Mekkából, és azt állítja magáról, hogy próféta.'

Amint e szavakat meghallottam, forróság öntött el, azután olyan erősen elkezdtem reszketni, hogy attól féltem, hogy ráesek a gazdámra. Gyorsan lemásztam a fáról, és azt mondtam a gazdám unokaöccsének: 'Mit mondtál? Ismételd meg nekem a hírt!'

A gazdám nagyon mérges lett, és szörnyű nagyot ütött rám. 'Mi baj van veled? Menj, fejezd be, amit elkezdted!' – kiáltotta.

Aznap este fogtam néhány datolyát, amit korábban összegyűjtöttem, és elmentem arra a helyre, ahol a Próféta (béke legyen vele) volt. Odamentem hozzá, és azt mondtam neki: 'Hallottam, hogy te egy jó ember vagy, és társaid is vannak, akik idegenek, és segítséget szenvednek. Itt van valami tőlem adományként. Tudom, hogy ti jobban megérdemlitek, mint bárki más.'

A Próféta (béke legyen vele) megparancsolta a társainak, hogy egyenek Isten nevében, azonban ő maga nem evett belőle. Azt mondtam magamban: Ez az első.

Estére összegyűjtöttem még több datolyát, és amikor a Próféta (béke legyen vele) elment Qubából Medinába, elmentem hozzá, és azt mondtam: 'Észrevettem, hogy te nem ettél az adományból, amit adtam. Ez viszont ajándék neked.'. Az ajándék datolyából ő is és a társai is ettek.'. Azt mondtam magamban: Ez a második.

Egy másik alkalommal akkor találkoztam a Próféta (béke legyen vele)val, amikor egyik társát eltemette. Ülve láttam őt, és két ruha volt rajta. Üdvözöltem őt, és a hát mögött álltam, hogy lássam azt a pecsétet, amit leírt a tanárom Ammurijában. Amikor a Próféta meglátott engem, hogy nézem a hátát, levette a felső ruháját, és ott volt a pecsét. Megismertem és sírva öleltem és puszilgattam."

Egyszer a Próféta (béke legyen vele) azt kérte Szalmántól, hogy kérje el a szabadságlevelét a gazdájától. Így is lett, és a Próféta (béke legyen vele) azt kérte a társaktól, hogy segítsenek Szalmánnak. Szalmán szabad lett azáltal, hogy zsidó rabszolgatartójának kifizették azt az összeget, melyben megállapodtak, és a Próféta (béke legyen vele) maga ültetett bizonyos számú datolyapálmát, hogy a felszabadítást bebiztosítsa.

Szalmánnak fontos szerepe lett a születő muszlim állam védelmében. Az „Árok” vagy más néven a „Szövetségesek” csatában kitűnő katonai stratégának bizonyult. Ekkor Abu Szufian, a mekkai pogányok vezetője huszonnégyezer emberből álló hadsereg élén közeledett Medinához, hogy elfoglalja azt. Szalmán azt javasolta a Próféta-nak (béke legyen vele), hogy árkolja körül Medinát, hogy a pogány hadsereget sarokba szorítsák. A pogány hadsereg az árok láttán meglepődött és nem tudta elfoglalni Medinát. Egy hónapig ostromolták a várost, amíg Allah nem küldött rájuk olyan szelet, amely széttépte sátraikat és rettegést vetett a szívükbe.

A befolyásos családnak köszönhetően, amelyben Szalmán felnőtt, könnyen lehetett volna belőle rangos ember a terjeszkedő Perzsa Birodalomban. Igazságkeresése azonban oda vezette, hogy visszautasítsa a kényelmes és gazdag életet, és ehelyett elszenvedje még a rabszolgaság megaláztatását is, még mielőtt a Próféta (béke legyen vele) megjelent.

Szalmán mindvégig kitartott a Próféta (béke legyen vele) mellett, és a Próféta (béke legyen vele) halála után segített Abu Bakr-nak, majd utána Omár-nak. Szalmán kényelem nélküli, egyszerű életet élt. Egy ruhája és egy köpenye volt, azt hordta, és azon aludt.

Később, a Bagdadhoz közeli Ktésziphón kormányzójaként Szalmán ötezer arany fizetést kapott. Ezt szétosztotta adományként. Ő maga a saját keze munkájából élt. Mindig azt mondta: „Veszek egy dirhemért pálmárosztok, megfonom és három dirhemért eladom. Egy dirhemért újra veszek pálmárosztok, a másik dirhemet a szegényeknek adom és harmadikat a családomnak viszem.”.

Egy házat akart építeni magának, de azért előtte megkérdezte, milyen házat fognak építeni neki. Az ember, aki jól ismerte Szalmán szerénységét azt felelte: „Olyan házat építek neked, amelyben találsz árnyékot a forráság elől és menedéket a hidegtől. Ha felállsz, beütöd a fejed a mennyezetbe, és ha lábaidat kinyújtod, beütöd őket a falba”. Szalmán erre azt válaszolta: „Igen, így tedd.”.

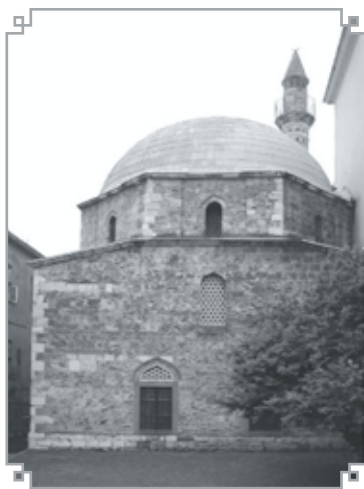
Tudósként Szalmán nagy tudásáról és bölcsességéről volt híres. Ali (Allah legyen elégedett vele) azt mondta róla, hogy ő olyan volt, mint Luqmán, a bölcs; Káb al-Ahbar pedig azt mondta: „Szalmán telve van tudással és bölcsességgel – egy tenger, ami nem szárad ki.”. Egyszer, amikor Omár (Allah legyen elégedett vele) volt a kalifa és tudta, hogy Szalmán Medinába fog érkezni, összegyűjtötte a társakat és kiment fogadni őt, kifejezve iránta érzett nagyrabecsülését.

Amikor Szalmán a halálos ágyán volt, eljött meglátogatni őt Száad bin abi Waqász, és ekkor síni kezdett Szalmán. „Miért sírsz Szalmán?”

- kérdezte Száad és így folytatta „Hiszen a Próféta (béke legyen vele) úgy halt meg, hogy elégedett volt veled.”. Szalmán azt válaszolta: „Isten bizony nem azért sírok, mert az evilágot félténém, sem azért, mert a haláltól félnék. Hanem azért, mert a Próféta (béke legyen vele) a lelkünkre kötötte, hogy az evilágból a részünk legyen olyan, mint az utazó útravalója, és nézd, milyen sok dolog van körülöttem”. Azt mesélte Száad, hogy az a „sok dolog” nem volt más, mint egy evésre használt tál és egy tisztálkodásra használt edény.

Szalmánnál nem volt semmi az evilági élet élvezetéből, kivéve egy-
valamit, amelyet nagyon őrzött és a feleségének adta, hogy ő őrizze.
És halála napján magához hívta a feleségét és megkérte, hogy hozza
azt, amit rábízott. Jött a felesége, s a kezében hozott egy csomagot,
ami nem más volt, mint egy üveg mósusz (illatszer), amit az egyik csa-
tában zsákmányolt. Ezt a mósuszt vízben oldotta fel és azt kérte a fe-
leségétől, hogy hintse körül, mert olyan teremtmények fognak jönni
hozzá, akik nem ételt esznek, de szertik a jó illatot. Amikor a felesége
megtette, amit Szalmán kért tőle, arra kérte, hogy hagyja őt egyedül.
Amikor visszament hozzá, Szalmán már halott volt. A legmegbízha-
tóbb beszámoló szerint Ktésziphónban halt meg Othmán kalifasága
alatt, a Hidzsra (a Próféta - béke legyen vele - Medinába való vándor-
lása) utáni harmincharmadik évben. Allah legyen elégedett vele!

Egy isztanbuli utazás

„Mint pici homokszem a sivatagban, úgy éltem én.
Felkapott és röpített a szél könnyedén.
Ma már szikla vagyok, rendíthetetlen, nagyhatalom.
Felfogom a szelet, nem engedem át magamon.”

Szelia

1990 szeptemberében szálltam fel arra az autóbuszra, ami egy turistacsoportot vitt Dél-keletre, Európa és Ázsia határára, a szépséges Isztambulba. A sok látnivalóhoz kevés volt az a néhány nap, amit ott töltöttünk. Az élmények feldolgozása, a sok megválaszolatlan kérdésre keresett magyarázat csak itthon kezdődhetett: miért van olyan sok mecset, és miért olyan nagyok? Mit mondott a műezzin naponta ötször? Miért pont arab nyelven? Miért pont az iszlám a leggyorsabban terjedő vallás napjainkban a világon? Ilyen és ehhez hasonló kérdések foglalkoztattak. A helyes válaszok csak nagyon lassan gyűltek, pedig kerestem könyvtárakban, könyvesboltokban. Aztán egy téli napon, már évekkkel az isztanbuli út után, ismét bementem egy mecsetbe, itt Pécssett.

Máskor is voltam már itt, de ez az alkalom mégis más, több volt az előzőeknél. Péntek volt és a közös imához gyülekeztek a muszlimok. Nem mertem senkihez odamenni, pedig tudtam, hogy ők tudják azt, amire én évek óta hiába keresem a helyes választ. A szőnyegen ülők közül sokan könyvet olvastak. A könyvet olvasták, azt a könyvet, amit a 640-es években írtak le először, és azóta változatlan. Jó nekik – gondoltam – ők olvashatják, tudják olvasni, amit én még nem. Gondolataimba merülve indultam volna ki a mecsetből, de nem sikerült.

Egy barna férfi barátságos hangja állított meg: Segíthetek?

A kérdést rövid beszélgetés követte, és ismét hallottam, ami már Isztambulban is nagyon tetszett: az imára hívást arab nyelven. Megtaláltam hát az első ismerőst, aztán az első barátokat, később az ő segítségükkel a testvéreimet az iszlámban. Most már tudom azt, amit akkor, 1990-ben még nem tudtam: tanulnom kell! És azt is tudom, hogy mit kell tanulnom azért, hogy igazán muszlim legyek. Testvéreim segítenek, mert Allah így akarja. Allahnak legyen hála, hogy így történt!

Egy csepp boldogság

Mielőtt rátaláltam volna az iszlámra, sok vallásban kerestem az észszerű válaszokat azokra a kérdésekre melyek évekig gyötörték. Álmomban sem gondoltam volna, hogy pont az iszlámban lelek rájuk.

Véletlenszerűen került a kezembe egy füzetecske erről a vallásról, amit unalmamban elolvastam és ekkor az életem teljesen megváltozott. Mániákusan kerestem könyveket, cikkeket, bármit, ami csak említést tesz az iszlámról. Faltam a könyveket, egyiket a másik után. Minél többet megtudtam, annál inkább úgy éreztem, ez mind kevés, nem tudok még mindent. Szerencsére találok egy muszlim házaspárral, akik kedvesen fogadtak és minden kérdésemre próbáltak válaszolni. Abban az időben voltak olyan kérdéseim, amelyekre ma már szégyenkezve gondolok vissza, de ők nem nevettek, nem gúnyoltak ki. Egyre többet tudtam meg az iszlámról, a muszlimokról. Tanultam arab nyelvet, már tudtam írni, olvasni olyannyira, hogy a Koránt is arabul olvastam. De még mindig úgy érzem, ez még mindig kevés, valami még hiányzik a tudásomból.

Kedves tanárom azt mondta: soha nem fogok tudni mindent, mire várok, miért nem leszek muszlim? Valóban, mire várok?

Egy gyors döntés után végre muszlim lettem!

Az életem teljesen megváltozott, megtaláltam mindazokat a válaszokat, amelyeket elvben már tudtam, de most a gyakorlatban is átéltem. Boldog voltam!

Ez a boldogság azonban nem tartott sokáig. A barátaim elhagytak, a szüleim bohócnak neveztek, és megfenyegettek, hogy ha nem hagyom abba ezt az egészet, akkor költözzek el a házukból, mert ők nem akarnak szégyenkezni miattam.

Teljesen egyedül maradtam, hitem is egyre gyengült, de mégsem gondoltam egy percig sem, hogy feladom. Harcoltam az igazamért!

Lassan találtam új barátokat, nem egyet, hanem több milliót, akik nem csak barátok, hanem a testvéreim lettek.

Ottthon nem beszéltem az iszlámról, inkább cselekedeteimmel próbáltam elfogadtatni magam. Mindenben segítettem az édesanyámnak, mostam, takarítottam kérés nélkül. Aminek meglett az eredménye.

Hála Istennek, győztem! Hosszú, kemény harcot vívtam, de végül legyőztem a hitetleneket. Nem csak egy csatát nyertem, hanem egy esélyt, hogy elnyerjem Allah tetszését, hogy én is azok közé tartozzam, akik „gyönyörűségben lesznek, kereveteiken heverve szemlélődnek, orcájukon felismerheted a gyönyörűség fényességét. Lepecsételt

színborból fognak inni kapni, aminek mósusz a pecsétje és a hozzá-
kevert víz Tesznimből csobog, olyan forrásból, amelyből az Allahoz
közelállók isznak”.

Insa Allah, én már elnyertem ezt az esélyt, hogy ezekhez az embe-
rekhez tarozhassam. Kérem Istentől, hogy fogadja el tőlem minden
jótetemet, és szilárdítson engem az Ő útján, hogy megtarthassam
ezt az esélyt, amit adott nekem. A harcomat azonban még folytatnom
kell! Nagyon nehéz feladat vár rám: az édesapámat sajnos már elvesz-
tettem, de az édesanyámnak meg kell mutatnom a boldogsághoz, a
boldoguláshoz vezető utat.

Hogyan lettem muszlim?

Hosszú, de mégis oly egyszerű történetemet azzal kezdeném, hogy római katolikus családba születtem. Egész kicsi korom óta vittek, majd jártam templomba, sőt hittanra is. A vasárnapi misékre nem szerettem járni, mert unalmasnak találtam, mindig alig vártam már, hogy vége legyen. (A családomnak talán majd rossz lesz ezeket a gondolatokat olvasni, de azt szeretném elmondani, mi vezetett engem arra, hogy vallásomat elhagyjam, s másikat vegyek fel.) Amikor aztán elsőáldozóként győnnom kellett, nagyon féltem. Kisgyerekként ijesztő volt, hogy egy szekrényben ül a pap bácsi, nekem meg egyedül kell beülnöm a másik oldalra és elmondanom, mi rosszat tettem. Egy idegen, és öreg embernek mi köze van ahhoz, milyen rosszul viselkedtem? S honnan tudja, melyik bűnömre mi a váltság, s az valóban váltság lesz-e? Amikor aztán elmondtam, mi rosszat tettem, s ő csak annyit mondott, mondjak el 3 Miatyánkot, meg 2 Szűz Máriát, akkor aztán már végképp nem tetstett semmi. Később, hála Istennek, a szüleim nem nagyon köteleztek a gyónásra. Ha mégis eszükbe jutott, harsányan ellenkeztem.

Később, már gimnazista fejjel is jártam hittanra, de akkor már tudatosan kerestem a válaszokat, amiket nem értettem a templomban, s hiába kerestem a környezetemben. Azt még talán hozzá kell tennem, a Bibliát nem igazán ismertem, talán csak a gyermekkori Képes Bibliát forgattam, azt azonban előszeretettel. Szép képek voltak benne, s mesének tűnt az egész. Tanulságos meséknek.

De a kérdéseimre nem kaptam logikus válaszokat. Én pedig úgy nem tudtam hinni, hogy csak úgy van, el kell fogadni, nincs magyarázat.

Nem értettem például, hogy lehet Jézus (béke legyen vele) Isten fia? Hogy lehet Istennek fia? Mi értelme van annak, hogy Isten elküldte fiát, feláldozni őt az emberek bűnéért? Ebből nekem az következne logikusan, hogy én már nyugodtan bűnözhetek, hisz Jézus (béke legyen vele) megváltott engem. Ennek nincs értelme. Ekkor kezdett el megváltozni Jézus (béke legyen vele) alakja számomra. Először azt gondoltam, nem is élt Jézus (béke legyen vele), amit mondanak, kitaláció. Később úgy gondoltam, mégis létezhetett Jézus (béke legyen vele), csak nem isteni mivoltában, hanem emberként, talán gyógyító volt, egy különleges képességekkel megáldott ember.

Ebből következően az sem volt számomra világos, hogy lehet a három (Atya, Fiú, Szentlélek) egy. Azt sem értettem, miért kell Szűz Máriához imádkozni, mi az az eredendő bűn, miért nem alapíthatnak családot a papok, miért jó az egy apácának, ha nincs gyereke stb.

Így aztán, „elindultam” a nagyvilágba, hogy megtaláljam az Istenhez vezető igaz utat. Meg akartam találni azt a módot, Istenszolgálatot, ahogy Isten elfogadja tőlem az imáimat, a fohászaimat.

Először úgy gondoltam, talán a zsidó vallás a megfelelő. Volt néhány zsidó osztálytársam, akikkel amúgy jó volt a kapcsolatom is, de ők nem voltak igazán vallásosak. Tartották ugyan a főbb vallási ünnepeket, de lelki töltete nem volt azoknak. Így aztán elkezdtem járni zsidó közösségekbe, faltam az ilyen témájú könyveket, mígnem odáig jutottam, hogy ki akartam menni Izraelbe élni. Úgy gondoltam, megtaláltam azt, amit kerestem – bár a zsidó embereket nem kedveltem. Hogy miért? Nekem túl erőszakosak és megbízhatatlanok voltak. Állandóan éreztették velem, hogy én nem vagyok zsidó.

Aztán egy nyáron lehetőségem is nyílt arra, hogy kiutazzak Izraelbe. Óriási csalódás volt. Alig vártam már, hogy hazaérjek. Később az is kiderült, hogy zsidó osztálytársaim ferde szemmel nézték, hogyan próbálok beilleszkedni közéjük.

Többet nem foglalkoztam sem a zsidókkal, sem a vallásukkal.

Tovább kerestem az utamat Isten felé. Elkezdtem olvasni kínai filozófiát, majd hasonló távol-keleti tanokat. A filozófiákat nem igazán értettem. Idegesítő volt, hogy egy egyszerű gondolatot, tényt megnyíre össze-vissza magyaráznak, s mire a mondat végére érek, már nem is tudom, miből indultam ki. Maga a távol-keleti életvitel nagyon vonzó volt, de több istenségben vagy állatban hisznek, és ez engem idegesített. Ez nem az én utam volt.

Akkor kezdtem el érdeklődni egy letűnt kor után, az észak-amerikai bennszülött indiánok (Native American) vallási felfogása iránt. Azt hiszem, talán ez hasonlított leginkább Allahhoz. Persze nem teljesen. Ekkor kezdtem el gyűjteni az ilyen témájú könyveket, kazettákat, filmeket és bármi egyebet, ami ezzel kapcsolatos. Bár tudtam, hogy az a világ, amelyben ők éltek, már letűnt, mégis ebbe kapaszkodtam. Nagyon közel állt a természetemhez, a világfelfogásomhoz. S ekkor Isten újra lehetőséget adott, hogy megnézzem közelebről is azt a világot, amelyről álmodtam. Édesapámmal és öcsémmel elutaztam Amerikába. De rá kellett jönnöm újra, hogy az a világ, amelyet én keresek, itt nem létezik. Csalódott voltam, de mikor hazatértem, még mindig kapaszkodtam abba, ami már nagyjából szertefoszlott.

Ebben az időben épp egy idegenforgalmi tanfolyamot végeztem, amihez elengedhetetlen volt az angol nyelvtudás. Mivel a gimnáziumban csak németül és olaszul tanultam, el kellett hát kezdenem az angol nyelvet is. A tanfolyamon ugyan el tudtam sajátítani az alapokat,

de tovább akartam magam fejleszteni, így hát beiratkoztam egy nyelv-iskolába, ami történetesen törökök által vezetett nyelviskola volt.

Innen már egyenes volt az út. Az ott dolgozó török és magyar muszlimok kedvessége és segítőkészsége magával ragadott. Magyar muszlimok segítségével ismertem meg egyre több és több muszlimot. S ezzel együtt megismertem az iszlám török oldalát is, a török szokásokat, a török emberek világfelfogását, s néhány igazán jó barátot is szereztem. Ugyan-ebben az időben egy kedves muszlim testvérem elvitt egy arab-magyar közösségbe is, ahol arab nyelvet és iszlám hitet tanítottak hétfékenként. Bár még nem voltam muszlim, élveztem az órák minden egyes percét. Alig vártam már, hogy hétfégre legyen. Nagyszerű tanáraink voltak.

Éreztem és tudtam, ez az, amit kerestem. Megtaláltam azt az utat, amelyen járva Isten elfogadja az imáimat, a fohászaimat. Biztos voltam benne, Isten hall engem és mindig segíteni fog. Felvettem a kendőt, s nem sokkal később felvettem az iszlámot is vallásomként.

S bár az út – melyen egyedül haladtam mindaddig, míg férjhez nem mentem –, igen nehéz volt, de soha nem adtam fel. Eleinte csak a családom ellenezte, majd amikor munkát kellett keresnem kendőben... Egyedül éltem, magamat tartottam el a fizetésemből, s bárhová mentem, hogy munkába lépjek, mindenhol ferde szemmel néztek rám. De állhatatos voltam, kitartó és meg voltam győződve arról, hogy lesznek olyan emberek, akiknek nem az számít, hogy nézek ki, hanem a munkám minősége. S valóban, Isten megsegített és egy nagyon jó munkahelyet találtam, ahol szerettek és tiszteltek. S aztán nemsokára férjhez mentem.

Azóta sok év telt el, a családom véleménye is megváltozott. Segítenek, és mindenben támogatnak minket. Látják, hogy az iszlám nem olyan, mint amilyennek a média mutatja. Az iszlám a béke vallása. A békében együttélésre és a harmóniára hívja az embert Isten útján. Istennek legyen hála, megtaláltam a lelki békémet, s olyan testvéreket, igaz barátokat találtam az iszlámban, amilyeneket egész életemben sehol nem leltem.

A köszönet és a hála Allahot illeti, a világok Urát. Fohászlok Hozzá, hogy mindig az igaz úton járjak, s az Ő parancsait kövessem életem hátralevő részében is. S fohászlok Hozzá, hogy családomnak is mutassa meg az iszlám édes ízét, s adja, hogy mindannyian muszlimként haljunk meg!

Utam az iszlámhoz

Már muszlim voltam, amikor fordítottam egy történetet, amely arról szólt, hogy hogyan lett muszlim egy keresztény ember. A történet főszereplője azt mondta, hogy örül annak, hogy az iszlámmal találkozott először, s nem a muszlimokkal. Allah velem pont fordítva tette ezt: előbb ismerkedtem meg a muszlimokkal, és miattuk kezdtem el foglalkozni az iszlámmal. A munkahelyemen találkoztam muszlim fiatalokkal, és sokszor beszélgettem velük. A világ mindenféle dologáról szót váltottunk, családról, jogról, az életben adódó problémákhoz való hozzáállásról stb.

Hamar feltűnt, hogy bár egykorúak voltak velem, mégis sokban különbözött a gondolkodásuk a többi fiatalétól. Sokkal érettebbek és bölcsebbek voltak, mint ahogy azt a hasonló korú emberek esetében tapasztaltam. A kérdéseimre adott válaszaik mindig logikusak és egyértelműek voltak. Kezdett foglalkoztatni, hogy honnan van ez a tudásuk. Ők mindig a Koránt, a Próféta-t és az iszlám tanításait jelölték meg tudásuk forrásaként.

Lassan azon kaptam magam, hogy a könyvtárból kikölcsönöztem a magyar nyelvű Koránt. Bár nem sokat értettem belőle, de megfogott jó néhány része. Kértem könyveket az iszlámról és a muszlim fiatalokkal most már a vallásról, az iszlámról beszélgettünk. Sok-sok kérdésem volt és a rájuk kapott válaszok logikusak és meggyőzőek voltak. Egy idő után úgy éreztem, hogy ki szeretném mondani a tanúságtételt. Ez épp kilenc éve történt. Alhamdulillah! (Hála Istennek!)

Egy tanárnő története

A családom római katolikus volt, s én ennek megfelelően római katolikus iskolákban tanultam. Gyakran elgondolkodtam a keresztény vallás egyik legfontosabb tételén: hogyan lehet Jézus az Isten fia. Minél többet gondolkodtam ezen, annál jobban összezavarodtam. Senki sem tudott egyértelmű választ adni erre a kérdésre. Sokszor azt vettem észre, hogy azok, akik megpróbálták megmagyarázni ezt nekem, sokkal jobban össze voltak zavarodva, mint én.

Nem sokkal a főiskola befejezése után találkoztam egy pakisztáni fiúval, s hamarosan a felesége lettem. A házasságunk első néhány évét követően várandós lettem, s úgy éreztem, komolyan el kell gondolkodnom a jövőnköt illetően, még a gyermek születése előtt.

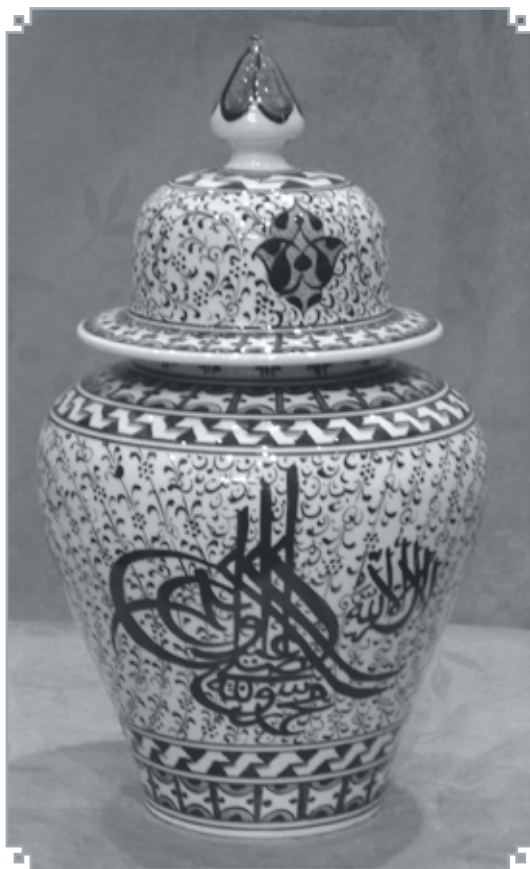
A férjem magasan képzett, s rendkívül jó modorú ember volt. Mindegy csodálkoztam azon, hogy sohasem győzködött, hogy vegyem fel az iszlám vallást. Teljes szabadságot adott nekem. A férjem nyitott gondolkodása, illetve példamutató magatartása arra ösztönzött, hogy elkezdjem tanulmányozni az iszlámot. Tanulásom kezdetén rögtön azt vettem észre, hogy az iszlám egyáltalán nem áll távol a kereszténységtől. Nagy hatással volt rám, amikor megtudtam, hogy az iszlámban Jézus (béke legyen vele) nem az Isten fia, hanem az Isten kitüntetett prófétája. S ezzel megoldódott életem nagy talánya is! Ígyhát felvettem az iszlámot, s úgy döntöttem, hogy életem végéig törvényei szerint fogok élni. Köszönöm a Mindenható Allahnak, hogy megkaptam az útmutatását!

Ezt követően négy gyermeket – két lányt és két fiút – szültem. A férjem naponta tanított minket, a családját az iszlámra. A gyerekeknek történeteket mesélt a Koránból, egyszerű nyelvezetet használva, de ez nekem is nagyon hasznos volt.

Egyszer a férjem édesanyja meglátogatott minket. Nagyon féltem, mert igen gyakoriak az anyósok és menyek közötti összeütközések. Féltem, hogy hogyan fog tekinteni rám, egy nyugati muszlimra, aki nem is olyan régen vette fel az iszlámot. A férjem édesanyja azonban nagyon őszinte és melegszívű asszony volt. Viselkedése teljes mértékben megfelelt az iszlámnak. A társasága lelkesített, s a példaképem lett. Arra a meggyőződésre jutottam, hogyha a családban mindenki betartja az iszlám által előírt viselkedési szabályokat, akkor nem alakulnak ki konfliktusok a családtagok között.

Ha őszintén visszatekintek, az iszlám felvételével az életem rendkívül békés lett. Teljesen elégedett vagyok, ugyanakkor az elméleti

és a gyakorlati vallási tudás megszerzése folyamatosan motivál, tanulásra és cselekvésre ösztönöz. Remélem, hogy a Mindenható Allah másokat is ilyen kegyben részesít, mint engem!

Függelék

1. függelék

Az 1., a 112., a 109. szúrák és a Tasahhud fonetikus átírása

Szúratul-Fátiha (1. a Megnyitó)

Bismil-láhi ar-rahmáni ar-rahím
Al-hamdu lilláhi rabbil álamín
Ar-rahmánir-rahím
Málíki jawmid-dín
Ijjáka na abudu wa ijjáka naszta in
Ihdinasz-szirátal musztaqím
Szirátal-ladína an amta alajhim
Ghajril magdubi alajhim wa lad-dallín
(Amin.)

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.
Dicsőség Allahnak a Teremtmények Urának,
A Könyörületesnek és az Irgalmasnak,
Az Ítélet Napja Birtokosának.
Téged imádunk és Hozzád fordulunk segítségért,
Vezérelj minket az egyenes útra,
Azoknak útjára, kiket Te kegyedben részesítettél,
S nem azokén, akiket a haragvásod sújtott, és nem a tévelygőkén.
(Ámin.)

Szúratul-ikhlasz (112. Az őszinte hit)

*Biszmil-láhi ar-rahmáni ar-rahím
Kul huvAllahu ahad
Allahu asz-szamed
Lámjelid va lám julád
Va lám jákun láhu kufuán áhád.*

*Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.
Mondd: „Ő Allah, az Egyetlen!
Allah az Örökkévaló!
Nem nemzett, és nem nemzetetett.
És senki sem hasonlatos Hozzá!”*

Szúratul-Falak (113. A hajnalhasadás)

Biszmil-láhi ar-rahmáni ar-rahím
Kul 'audzu birrabil falak
Min serri me khalak
Va min serri me ghaszikinn idze vakab.
Va min serrin neffetheti fíl 'okad
Va min serri hászidinn idze haszad.

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.
Mondd: „Menedéket keresek a hajnalhasadás Uránál
Annak rossza elől, amit teremtett
És a szétterjedő sötétség rossza elől
És a csomókba fűjő (boszorkányok) rossza elől,
És az irigy rossza elől, amikor irigykedik.”

Szúratun-Nesz (114. Az emberek)

Bismil-láhi ar-rahmáni ar-rahím
Kul 'audzu birrabin nász
Melikin nász
Ilehin nász
Min serril vaszveszil khannász
Elledzi jusvaszviszu fí szudúrin nász
Min al-dzsinneti van nász.

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.
Mondd: „Menedéket keresek az emberek Uránál,
Az emberek Királyánál,
Az emberek Istenénél,
Minden lopva sugalmazó [sátán] előtt,
Aki [gonosz gondolatokat] sugalmaz az emberek keblébe,
Legyen ő dzsinn vagy ember.”

Szúratul-Káfirún (109. A hitetlenek)

Biszmil-láhi ar-rahmáni ar-rahím
Kul ja ajjuhal kafirún
La 'abudu ma ta 'budún
Va la antum abidun ma 'abud
Va la ana abidun ma 'abadtum
Va la antum 'abidun ma 'abud
Lákum dínukum va lija dín."

Allah, a Könyörületes és az Irgalmas nevében.

Mondd: „Ó ti, hitetlenek!

Én nem imádom azt, amit ti imádtok,

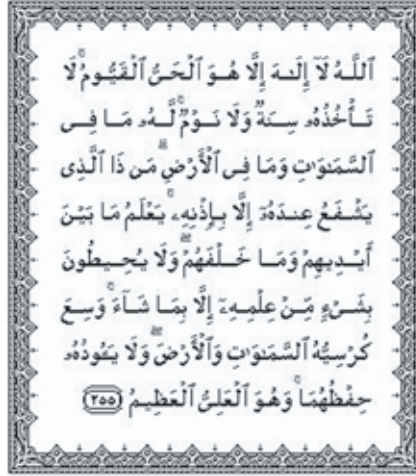
S ti sem imádjátok azt, mit én imádok.

S én nem fogom azt imádni, amit imádtatok

S ti sem fogjátok imádni, mit én imádok.

Megvan nektek a vallásotok, s nekem is a hitvallásom”.

Ájátul-Kurszi (2:255)

Allahu le ilehe ille huva alhajjul-kajjúm.
Le tá'khudzuhi szinatu'v vale naum.
Lehu má fisszemeváti vamá filard.
Mendzelledzi jesfeu' 'indehu ille bi idznih.
Já'lemu me bejne ejdíhim va me khalfehom.
Va le juhítúna bisejim min 'ilmihí ille bimá sá.
Vaszia' kursizijuhu-sszemeváti val ard.
Va le jeúduhu hifdhuhoma.
Va huval 'álíjjul 'adzím.

Allah – Rajta kívül nincs más isten – az Élő, a Magában Létező.
Nem vesz rajta erőt szendergés sem álom.
Övé minden, ami az egekben és a földön van.
Vajon (az égi lények között) ki az, aki engedelye nélkül közbenjár-
hatna Nála (a Feltámadás Napján)?
Tudja azt, ami előttük van, és azt, ami mögöttük van.
Ők azonban nem fognak fel semmit az Ő tudásából, kivéve azt,
amit Ő akar.
Széke átöleli az egeket és a földet.
Megőrzésük nem görnyeszt meg Őt.
Ő a Magasztos és a Hatalmas.

Tasahhud

*At-tahijjátu lilláhi was-szalawatu wat-tajjibátu
Asz-szalámu 'alajka ajjuhán-nabijjuwwa rahmatul-láhi wa
barákátuhu
Asz-szalámu 'alajna wa 'ala 'ibadil-láhisz-szálíhina
Ashadu an la ilaha illal-láhu
Wa ashadu anna Muhammadan abduhu wa raszuluhu.
Allahumma szalli 'ala Muhammad wa 'ala áli Muhammad
Kama szallajta 'ala Ibrahim wa 'ala áli Ibrahim
Wa bárik 'ala Muhammad wa 'ala áli Mihammad
Kama bárakta 'ala Ibrahim wa 'ala áli Ibrahim
Fil- 'álamina innaka hamidun madzsid.*

*Hálás köszöntések szálljanak Allahhoz és (minden) imádság és
(minden) jószág.
Béke legyen veled, ó Próféta! És Allah kegyelme és Allah áldásai.
Béke legyen mindannyiunkkal és Allah igaz szolgáin.
Tanúsítom, hogy nincs más (igaz) isten, csak Allah,
és tanúsítom, hogy Mohamed az Ő szolgája és küldötte.
Ó, Allah! Küldd kegyelmedet Mohamedre és Mohemed családjára úgy,
ahogyan kegyelmedet adtad Ábrahámnak és Ábrahám családjának!
És add áldásaidat Mohamedre és Mohemed családjára, úgy,
ahogyan megáldottad Ábrahámot és Ábrahám családját ezen a
földön és a túlvilágon!
Valóban, Te vagy a Legdicsőbb és a Dicséretreméltó.*

2. függelék

Imák és fohászok:

- Reggel és este mondd azt: Reggelre keltünk – vagy este nyugvóra tértünk – az iszlám belső és velünk született tulajdonságára, az őszinte hit szavára, a Prófétaánk, Mohamed (béke legyen vele) vallására, s atyánk, Ábrahám vallására, aki igaz hívő muszlim volt s nem tartozott a társítók közé.
- Ha lefeküdni készülsz az ágyadba, akkor mosakodj meg ugyanúgy, ahogyan az imához mosakszol, majd fekjüdj a jobb oldaladra és mondd: „Ó, Allah! Neked vetem alá magam, s a Te kezébe helyezem a dolgom. Feléd fordítom az arcomat, Hozzád menekülök, Benned reménykedve és félve Téged, nincs menekülés és nincs biztonság Előled, csak Általad. Hiszek a Könyvedben, amit lebecsátottál, és a Küldöttedben, akit küldetéssel bízta meg.”.
- Amikor felébredsz, akkor mondd: Hála Allahnak, Aki életre keltett bennünket, miután a halálba küldött, és Hozzá lesz a visszatérés.
- Ha kimentél a házadból, akkor mondd: Bismillah (Allah nevében). Allahra hagyatkozom. Nincs hatalmam, sem erőm, csak Allah által. Ó, Allah, menedéket keresek Nálad attól, hogy tévelygő legyek, vagy tévelygésbe vigyenek engem, s attól, hogy botlást kövessek el, vagy botlásra késztesse nekem engem, s attól, hogy igazságtalanságot kövessek el, vagy igazságtalanságot szenvedjek, s attól, hogy tudatlan legyek (valakivel szemben), vagy tudatlan legyen valaki velem szemben.
- Ha bemész a házadba, akkor mondd: Allah nevében lépünk be, és Allah nevében léptünk ki, és Istenünkre hagyatkozunk.
- Ha a mecsetbe lépsz be, akkor mondd: Menedéket keresek a Hatalmas Allahnál, a Nemes Arcánál, és az örök hatalmánál, az átkozott sátántól. Bismillah, kegyelem és üdvözlés Allah küldöttének. Ó, Allah nyisd meg nekem a kegyelmed kapuit!
- Ha kimész a mecsetből, akkor mondd: Bismillah, kegyelem és köszöntés Allah küldöttének. Ó, Allah, kérek a kegyelmedből. Ó, Allah, védelmezz engem az átkozott sátántól.
- Az újhoid megpillantásakor mondandó fohász: Allah a leghatalmasabb! Ó, Allah! Hozd elő az újhoidat nekünk biztonságban, hitben, békességben, az iszlámban, és az általad biztosított

boldogulásban arra, amit Te szeretsz, és amivel elégedett vagy. Urunk, és Urad (a holdé) Allah!

- A nap bármilyen szakában minél többször mondd: „Szubhán Allah, alhamdu lillah, lá iláha illál lah, Allahu akbar.”. (Magasztaltassék Allah, Allahnak jár a hála és a dicsőség, nincs más isten Allahon kívül, Allah a leghatalmasabb.) Ezek Allah számára a beszéd legkedvesebb szavai.
- Ha a Próféta (béke legyen vele) nevét hallod vagy mondod, akkor a neve hallatán vagy kiejtése után mondd: „szalla Allahu aleihi wa szallam” (Allah kegyelme és áldása legyen vele).

3. függelék

Állatáldozat (udhija)

Az udhija azoknak az áldozati állatoknak a csoportját jelöli, amelyeket a Zarándoklati ünnep (Íd al-Adha) napjai alatt istenszolgálat és Allahhoz való közeledés céljából vágnek le. Allah azt mondja:

„Imádkozzál hát az Uradhoz és áldozz!” (Korán 108:2)

Al-Bara ibn Ázib tudósított, hogy a Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Aki áldozatként levág egy állatot az (ünnepi) ima után, az teljesítette az ünnep (Íd) szertartásait, és a muszlimok útján jár.” (Al-Bukhári).

Az Istennek bemutatott állatáldozattal Ábrahám és fia, Izmael, jól ismert történetéről (Korán 37:102-111) emlékezünk meg, és Isten felé irányuló őszinte hálánkat is kifejezzük megszámlálhatatlan adományaiért. „Allah nevében, Allah a leghatalmasabb” – mondjuk, és csak Őerte áldozzuk fel a legkönyörületesebb módon állatunkat. A vágás Isten dicsőségének hirdetése, annak kifejezése, hogy Ő az igazi birtokosuk, Aki az ember szolgálatára rendelte őket. Az állatáldozat alatt tanúsított istenfélelmen kívül semmi, sem az állat húsa, sem a vére nem jut el Istenhez.

Most pedig néhány hasznos gyakorlati információ az állat-áldozással kapcsolatban. A tudósok többsége azon a véleményen van, hogy az áldozat ajánlott cselekedet azok számára, akik tehetősök. A Próféta (béke legyen vele) tanítása (Szunna) szerint a levágott állatot három részre kell osztani: egy rész megehető, egy rész elajándékozható, s egy részt adományként szét kell osztani a szegények között. Áldozati állatot levágni jobb, mint adakozni annak árából, mert a Próféta (béke legyen vele) és a korai muszlimok is ezt tették. Tevét, marhát, juhot és kecskét lehet áldozatként bemutatni. A tevéből az ötévest, a marhából a kétéveset, a kecskéből az egy éveset, a juhból pedig a hat hónaposat lehet áldozati állatként levágni. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Ne válasszatok sánta állatot, ne válasszatok olyat, amelyik félszemű, s a rendellenessége nyilvánvaló. Ne válasszatok olyat se, amelyiken látható, hogy betegségtől szenved, se olyat, amelyik sovány.” (Málik). Az áldozat érvénytelen, amennyiben az állat nincs az áldozatot felajánló ember tulajdonában. Az áldozat felajánlására Dzul-hiddza 10.-én az ünnepi imát követően egészen Dzul-hiddza 13.-án naplementéig van lehetőség.

Tilos (haram) eladni, vagy a hentesnek (aki levágta), munkájáért cserébe, odaadni az áldozati állat bármely részét, akár a húsát, akár más részét, beleértve a bőrért is. Megengedett azonban ajándékozni, vagy adakozni neki a húsból. A Próféta (béke legyen vele) azt mondta: „Amikor Dzul-hiddzsza első 10 napja megkezdődik – és közületek valaki áldozatot kíván felajánlani, az tartózkodjon hajának és körmeinek vágásától!” (Ahmed és Muszlim). Ha azonban a zarándoklati hónap első 10 napja során alakul ki a szándék a vágásra, akkor a szándék pillanatától kezdve tartózkodjon az említett cselekedetektől, s így nem követett el bűnt, ha ezek közül megtette valamelyiket, mielőtt kialakult volna a szándéka.

A teljesség igénye nélkül tehát ezek voltak az udhijával kapcsolatos leglényegesebb gyakorlati kérdések. Ezzel kapcsolatosan további információt „Az iszlám öt pillére” a című könyvben találhatsz.

4. függelék

További könyvek az iszlámról

- 1- Az iszlám alapelvei
- 2- Az iszlám öt pillére
- 3- Iszlám életmód
- 4- A hit útja
- 5- A hit könyve
- 6- Bevezetés a Korán világába
- 7- A Korán, fordítás és magyarázat
- 8- An-Nawawi által gyűjtött 40 hadís, fordítás és magyarázat
- 9- A Próféta életrajza
- 10- A muszlim ember személyisége

Az emberiség történelme során a vallások, amelyek közül a legelső Ádámnak nyilatkoztatott ki, lényegüket tekintve azonosak voltak. A megfigyelhető változások kizárólag a társadalmi törvényekre korlátozódtak, mivel az emberi közösségek folyamatosan fejlődtek. Ezek a változások azonban nem érintették a hit lényegét.

Tehát mindazok a vallások, amelyek Ádám (béke legyen vele), az első emberi lény és egyben az első próféta, illetve Mohamed Próféta (béke legyen vele), az utolsó próféta (a Próféták Pecsétje) között lettek kinyilatkoztatva az emberiségnek, lényegükben ugyanazok: Az egyetlen igaz Istent kell imádni, és meg kell tagadni minden hamis isten imádatát.

Az iszlám kinyilatkoztatásával Isten lezárta a korábbi kinyilatkoztatások sorát és tökéletessé tette a vallást az emberek számára.

